

ΤΥΧΟΣ 53 ΑΘΗΝΑΙ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1923

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Ο ΤΥΧΟΣ Ι ΔΡΑΧΜΗ

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΕΡΑ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡ. 53 ΑΘΗΝΑΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΘΗΣΑΥΡΟΣ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Γραφεία ὁδὸς Κοραῆς ἀρ. 4

Στοιὰ «Ν. Αστέως»

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Διὰ τὰς Ἀθήνας Δρ. 70

Ἑπαρχίας „ 75

Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 20

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΛΑΓΓΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΠΕΡΒΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΦΕΡΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧ. ΓΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΩΝ

ΑΡΙΘ.

16-8-85

36032

ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

Ὁδὸς Κορυθῆ ἀρ. 4 (Στοὰ «Ν. Αστωρ»).

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΝΙΚ. Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ (Διχειριστής)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Δ. Ι. ΚΑΔΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΙΣ

Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΥ

ΔΗΜ. ΔΑΛΛΑΣ (σελίδες Αθλητισμοῦ).

ΝΑΪΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ κτλ., κτλ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ελλάδος

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΘ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣΜΑΣ

Ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους ἀρχεῖται ἡ Β' ἐτησία συνδρομὴ τῶν συνδρομητῶν τοῦ «Θησαυροῦ».

Ὡς ἐλπίδι οὐ οὐτὶ ἐκτιμῶντες τὸ ἔργον μας θὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑποστηρίζοντες αὐτὸ, παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως ἐμβάσωσιν ἡμῖν τὴν συνδρομὴν τοῦ Β'. Ἔτους οἱ μὲν ἐν τῷ ἔσωτε ῥιζῶ μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου, οἱ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

ΜΕΓΑΛΟΤΠΟΛΙΣ

Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Γρηγ. Ξενοπούλου.

Ἀπὸ τί ἄρα γε θὰ μπορούσε κα-
νεὶς νὰ κρίνῃ, ὅτι ἡ πρωτεύουσά μας
ἔγινε πλέον μία ἀληθινὴ μεγαλού-
πολις; Τί θὰ ἔπρεπε νὰ ἰδῇ, διὰ νὰ
τὸ καταλάβῃ ἀμέσως; Τὴν ζωηράν
κίνησιν, ὅχι πλέον τῶν κεντρικῶν,
ἀλλὰ τῶν ἀποκέντρων τῆς δρόμων;
Τὸν ἀδιαπέραστον συνωστισμόν τῆς
Ἀγορᾶς τῆς; Ἐν' ἀπὸ τὰ φαντάστω
ὀγκώδη συλλαλητήρια τῶν τελευ-
ταίων ἡμερῶν; Ἐνα κοσμοβριθὴ πε-
ρίπλοκον εἰς τὸ Σύνταγμα ἢ εἰς τὸ
Ζάππειον; Μίαν ἀπέραντον βραδυ-
νήν συγκέντρωσιν εἰς τοῦ Γιαννάκη
ἢ εἰς τὸ Ντορέ; Τὸ πυκνὸν πλήθος
τῶν «παικτῶν τῆς λίρας» εἰς τὰ πε-
ρίχωρα τοῦ Χρηματιστηρίου ἢ εἰς
τὴν πλατεῖαν τῶν Αγίων Θεοδώρων;
Τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν ἐνός ἀγοραίου
αὐτοκινήτου, τὸν ἱλιγγιώδη ὄσον καὶ
ἡ ταχύτης πρὸς ἀνατύσσει κάποτε

καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὁδὸν Σταδίου; Τὸ
τράμ πού καταφθάνει κατὰ φορτὸν
μέσα κι' ἔξω, εἰς μίαν στάσιν, ὅπου
τὸ περιμένουν δεκαπλάσιοι ἀπ' ὅσους
θὰ χωροῦσε... ἂν ἦταν ἄδειο; Τὴν
ἀπειρίαν τῶν *γιαπῶν*, τῶν νέων
κτιρίων, μικρῶν, μεγάλων, κεντρι-
κῶν, συνοικιακῶν, πού συναντᾷ κα-
νεὶς ἀνὰ πᾶν δῆμα εἰς αὐτὴν τὴν
πόλιν, τὴν αἰωνίως *ἐν τῷ γίνε-
σθαι*; Ἡ ἐπιτέλους τὸ μεγαλειῶδες
θέαμα, τὸ τεράστιον πανόραμα πού
παρουσιάζει τώρα εἰς τὰ κατὰ πλε-
κτα μάτια τοῦ ἀνερχομένου τὸν Ἀυ-
καβητὸν ἢ τὴν Ἀκρόπολιν; Ἐ, λοι-
πὸν τίποτε ἀπ' αὐτὰ! Δὲν εἶναι ἀ-
νάγκη νὰ ὑπάγῃ κανεὶς πρὸς θενά, οὔ-
τε νὰ ἰδῇ, οὔτε νὰ κούσῃ τίποτε. Διὰ
νὰ καταλάβῃ τί μεγαλούπολις ἔγινε
πλέον ἡ πρωτεύουσά μας, ἀρκεῖ νὰ
κλεισθῇ στὸ σπῆτι τοῦ, στήν καρ-
διά

ρούλα του, και νανοίξη... μίαν οίαν-
δήποτε αθηναϊκή εφημερίδα. Νά πα-
ρατρέξη όμως τὰ ἄρθρα της, τὰ χρο-
νογραφήματα, τὰς εἰδήσεις τῆς ἡμέ-
ρας, τὰς ἐπιφυλλίδας, ὅλα, και νά
σταματήσῃ εἰς τὴν σελίδα ἢ μᾶλλον
τὰς σελίδας τῶν ἀγγελιῶν. Διότι αἱ
μεγάλαι εφημερίδες γεμίζουν τώρα
δύο καὶ τρεῖς σελίδας τῶν με ἀγγε-
λίας, λυποῦνται δὲ πού, δὲν ἔχουν
περισσότερας, διὰ νὰ τὰς γεμίζουν
καὶ αὐτάς. Αἱ μικρότεροι πάλιν κα-
τὰ τὸ σχῆμα ἐπενόησαν μικρὰς ἀγ-
γελίας, με ψιλὰ καὶ πικρὰ στοιχεῖα,
τὰς ὁποίας βλέπει κανεὶς εἰς ὅλας
τῶν τὰς σελίδας, πολλάκις καὶ εἰς
τὴν πρώτην. Γενικῶς, αἱ αθηναϊκαὶ
ἐφημερίδες ἔχουν σήμερον περισσο-
τέρας ἀγγελίας ἀπὸ ὅλην ἀντιθέτως
δὲ πρὸς ὅ,τι συνέβαινε ἄλλοτε, τὸν
«καλὸν παλαιὸν καιρόν», ὅταν αὐ-
ταὶ παρακαλοῦσαν δι' ἀγγελίας καὶ
πολλάκις ἐδημοσίευαν μερικάς διω-
ρεὰν πρὸς... παραδειγματισμόν, τώ-
ρα τὰς παρακαλοῦν γονυκλινῶς οἱ
ἐνδιαφερόμενοι, θεωροῦντες ὡς με-
γάλω ρουσφέτι τὸ νὰ προτιμηθῇ μία
ἀγγελία τῶν, διὰ τὴν ὁποίαν πληρώ-
νουν ὅσα-ὅσα.

Εὐνοεῖται ὅτι τὰπίστευτα αὐτὰ καὶ
τὰ πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἀφάνταστα...
ἀμερικανικά, συμβαίνουν εἰς τὰς ἐ-
φημερίδας τῆς μεγάλης κυκλοφορίας.
Αλλὰ καὶ αἱ ἄλλαι ἔχουν ἡεὺρτσκουν
εὐκόλως τὰς καλοπληρωμένας ἀγγε-
λίας τῶν. Διότι ἡ **διαφήμησις** ἐγει-
νε πλέον **ἀνάγκη** καὶ ὅταν δὲν εὐ-
ρίσκη κανεὶς ὥρον εἰς μίαν κυκλο-
φοροῦσαν ἐφημερίδα, καταφεύγει εἰς
εἰς ἀνδρήποτε. Εἰς τοὺς δημοσιογρα-
φικοὺς κύκλους εἶναι γνωστὸν τὸ
παλαιόν, χαριτωμένον ἀνέκδοτον τοῦ
θαυμασίου ἐκείνου Σπανδενῆ, ὁ ὁ-
ποῖος, ἓνα βράδυ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἐ-
φημερίδα του, ζητῶν ἀπὸ τὸν διευ-

θυντὴν τὸν ἴδιον ἓνα πεντόδραχμον
ποῦ τοῦ ἐχρειάζετο ἀπολύτως... Αλ-
λὰ οὔτε ὁ διευθυντὴς εἶχε νὰ τοῦ
δώσῃ, οὔτε ὁ ταμίας, οὔτε κανεὶς.
Καὶ ὁ Σπανδενῆς ἐτοιμάζετο νὰ φύ-
γῃ ἄπρακτος καὶ ἀπελπισμένος, ὅταν
ἔξαφνα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυ-
νοῦ, — φαντασθῆτε! — εἰσῆλθεν ἓ-
νας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἄφησεν εἰς
τὸ τραπέζι του ἓν ἀγγελτήριον κη-
δεῖας καὶ ἓνα πεντόδραχμον διὰ νὰ
δημοσιευθῇ. Οὕτω, τὴν τελευταίαν
στιγμὴν, ὁ Σπανδενῆς ἔτυχε τοῦ πο-
θουμένου, εὐχόμενος μετὰ δακρύων
ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου, τοῦ
καλοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε
τὴν ἡμέραν ἐκείνην, διὰ νὰ μὴν ἀπο-
θάνῃ αὐτὸς ἀπὸ τὴν πείναν. Σήμε-
ρον, παρόμοια δημοσιογραφικά ἀ-
νέκδοτα εἶναι ἀδύνατον πρᾶγμα,
ἐμποσσίμπλ! Αἱ ἀγγελίαι κυρίως
διατηροῦν τὸ ταμειὸν τῆς ἐφημερί-
δος πάντοτε ἐφωδιασμένον καὶ ὁ συν-
τάκτης δὲν ἔχει παρὰ νὰ ζητήσῃ
καὶ νὰ λάβῃ ὅσα θέλῃ, ἀρκεῖ νὰ
εἶν' ἐκεῖ ὁ ταμίας ἢ ὁ λογιστής. Αλ-
λοι καιροί, ἄλλα ἤθη...

☆☆

Μιὰ ματιὰ λοιπὸν εἰς τὰς ἀγγε-
λίας μὴς μεγάλης ἐφημερίδος, πεί-
θει τὸν καθένα ὅτι αἱ Αῠθναὶ μας
εἶναι πλέον μεγαλόπολις! Διότι τί
θέλετε καὶ δὲν εὐρίσκετε εἰς τὰς πο-
λυπληθεῖς αὐτὰς ἀγγελίας! Τί ζη-
τεῖτε καὶ δὲν σὰς τὸ προσφέρουν, τί
προσφέρετε καὶ δὲν σὰς τὸ ζητοῦν!
Καὶ πρῶτα-πρῶτα σπίτια, — κατοι-
κία, μονοκατοικία, διέλλα, πρὸς
πώλησιν ἢ πρὸς ἐνοικίασιν, δωμά-
τια παρὰ οἰκογενεῖα, μετὰ ἢ ἄνευ
ἐπίπλων, μετὰ ἢ ἄνευ φαγητοῦ, —
ἐκατοντάδες σπίτια, χιλιάδες δωμά-
τιο, πού νὰ χάνετε τὸ νοῦ σας! Ε-

πειτα ὁλόκληρα ξενοδοχεῖα — πρὸς
πώλησιν! — καὶ μαγαζιά μετὰ τὰ σκε-
λετὰ τῶν, ἢ μόνον... ἄερα. Διότι
καὶ ὁ ἄερας τῶν μαγαζιῶν πωλεῖται
τώρα ἢ ἀγοράζεται δι' ἀγγελιῶν. Ε-
πειτα ἐπιπλα, σκευὴ, χαλὰ, πιάνα,
αὐτοκίνητα, γραφομηχαναίς, φωνο-
γράφους, ὅ,τι θέλετε, ὅλα **ὁμοκισιόν**,
ἀπὸ «ἀναχωροῦσας οἰκογενεῖας». Ε-
πειτα **θῶσεις**. Παιδαγωγοί, διδασκά-
λισσαι, ὑπάλληλοι, δακτυλογράφοι,
λογισταί, συνέτακτοι μετὰ ἢ ἄνευ κε-
φαλαίων, ὑπηρέται, ὑπηρέτριαι, πα-
ραμάνναι, **ντὰμ ντὲ κομπανί**, νο-
σοκόμοι, ἐργάτριαι, πωλήτριαι, ἀπ'
ὅλα ζητοῦνται καὶ προσφέρονται με-
αὐτὰς τὰς ἀγγελίας.

☆☆

Αφίνω τώρα τὰς διαφημίσεις μα-
γαζιῶν, ἐργοστασίων, Τραπεζῶν, ἐ-
πιχειρήσεων παντὸς εἶδους, θεάτρων,
κινήματογράφων. Ἡ τὰς ἀγγελίας
περὶ ἀπωλείας καὶ ἀνευρέσεως δια-
φόρων **ἐντικειμένων**, κοσμημάτων,
κατοικιδίων ζώων, κάποτε δὲ καὶ
παιδιῶν. Ἡ τὰς διαφημίσεις ἱατρῶν,
ἐκδοτῶν, βιβλίων, περιοδικῶν καὶ
νέων ἐφημερίδων. Θὰ πῆτε: αὐτὰ ἤ-
σαν πάντοτε. Ναι, ἀλλὰ ὅχι εἰς τό-
σιον πλῆθος. Ἀλλοτε π. χ. αἱ ἐφη-
μερίδες ἐδημοσίευαν μόνον τὰ κλασ-
σικὰ ἐνοικιαστήρια τῆς 1ης Σεπτεμ-
βρίου. Τώρα τὰ ἐνοικιαστήρια εἶναι
παντοτεῖνά καὶ τόσον ἄφθονα πού ὁ
Αῠθηναῖος νομίζει ὅτι πλησιάζει πᾶν-

τοτε Σεπτέμβριος. Ἀλλοτε ἐπίσης ἡ-
σαν πέντε-δέκα μόλις ἱατροί, οἱ ὁποῖοι
ἐδημοσίευαν τακτικὰ ἀγγελίας εἰς
τὰς ἐφημερίδας καὶ ἐκινεῖζοντο μάλι-
στα ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῶν ποῦ
κατέφευγαν «εἰς τέτοια μέτα». Σή-
μερα εἶναι ἀμετρήτοι, ὅπως καὶ οἱ
δικηγόροι, οἱ μηχανικοί, οἱ μεσίται,
αἱ ράπται, οἱ ὑποδηματοποιοὶ καὶ
καθεξῆς. Οὐχὶ λοιπὸν τὸ εἶδος, ἀλλὰ
τὸ πλῆθος μᾶλλον τῶν ἀγγελιῶν
δείχνει πόσον ἐμεγάλωσαν αἱ Αῠθη-
ναι. Ἀλλην ἑορὰν, ὅλαι αὐταὶ αἱ δο-
σοληψίαι ἐγένοντο εὐκολώτατα με-
ταξὺ μας, ἰδιαίτέρως. Σήμερον δὲν
γίνεται τίποτε χωρὶς μεσίτην καὶ χω-
ρὶς ἀγγελίαν. Ἀκριβῶς διότι ἐμεγά-
λωσαν αἱ Αῠθναὶ. Καὶ ὅπως δὲν
μπορεῖ κανεὶς πλέον νὰ ἐπισκεφθῇ
ἓνα φίλον του χωρὶς νὰ πάρῃ ἀμάξι
ἢ τράμ, ἔτσι δὲν ἔμπορεῖ νὰ τελειώ-
σῃ καὶ μίαν ὑπόθεσιν ἂν δὲν τὴν βά-
λῃ στὴν ἐφημερίδα. Ἡ ἔκτασις τῆς
πόλεως εἶναι ἡ αἰτία τοῦ πρώτου ἢ
πολυκοσμία τῆς εἶναι ἡ αἰτία τοῦ
δευτέρου. Ἀλλὰ καὶ τὰ δύο μαζί κά-
μουν τὴν μεγαλόπολιν. Αἱ ἀγγε-
λῖαι τῶν ἐφημερίδων τῆς εἶναι ὁ κα-
θρέπτης τῆς. Εἰκεῖ μέσα τὴν βλέπετε
ὁλόκληρην, ὅσον δὲν τὴν βλέπετε
ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς Ἀκροπόλεως ἢ τοῦ
Λυκαδητοῦ. Καὶ σὰς πιάνει τόση ζά-
λη, ὅση καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου
τὴν ὄραν τῆς μεγαλυτέρας κινήσεως.

ΓΡ. ΕΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ
ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

53 Σταδίου 53

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΛΙΡΩΝ Ή ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

Πολλοὶ ἔμαθον ἤδη ἀπὸ διάφορα δημοσιεύματα, ποῦ ἐγένοντο, ὅτι τὸ Κράτος ἐκδίδει ἔντοχα γραμμάτια εἰς ἀγγλικὰς λίρας καὶ δολάρια ἐκδιδύμενα ἀπὸ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους, μὲ τὸν προσκαταβαλλόμενον 7 ο)ο, 7 1)2 ο)ο, 8 ο)ο, 8 1)2 ο)ο, καὶ 9 ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι πληρωτέα μετὰ ἐν ἡ δόο, ἡ τρία, ἡ τέσσαρα, ἡ πέντε ἔτη, ὡς καὶ ποῖα ἀκόμη πλεονεκτήματα οἱ ἀγοράζοντες αὐτὰ ἀπυλαύθουσιν ἐκ τοῦ φόρου τῆς εἰς συνάλλαγμα περιουσίας.

Ελάχιστοι ὅμως εἶναι οἱ ἀντιληφθέντες ποῖαν ἐξαιρετικὴν ὠφέλειαν ἔχουσιν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς προκαταβολῆς τοῦ τέκνου των διότι βεβαίως πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἀντελήφθησαν ὅτι **καταθέτοντες εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον 580 μόνον λίρας ἢ δολάρια λαμβάνουσιν ἐν τσέκ τοῦ Δημοσίου πληρωτέον μετὰ πέντε ἔτη καὶ ἀντιπροσωπεύον 1000 λίρας ἢ δολάρια.** Εἰς τοὺς πολλοὺς δὲ φανῇ τοῦτο περίεργον, πῶς, ἐνφ' τὸ Κράτος λαμβάνει σήμερον 850 λίρας, δίδει μετὰ 5 ἔτη 1000 λίρας. Καὶ ὁ μὲν, δεδομένου, ὅτι, ὁ τόκος τῶν 5 ἐτῶν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ἀγοράζει ἓνα τσέκ τοῦ Δημοσίου 1000 λιρῶν προκαταβαλλόμενος ἐσωτερικῶς πρὸς 9 ο)ο ἀνέρχεται εἰς 420 καὶ ἐπομένως δὲν ἔχει εἰμὴ νὰ καθέσῃ 580 λίρας καὶ νὰ λάβῃ τὸ

τσέκ τῶν 1000 λιρῶν τοῦ Δημοσίου πληρωτέον μετὰ πέντε ἔτη.

Δηλαδή καταντᾷ σχεδὸν **ἐντὸς πενιοετίας οὗτος νὰ διπλασιάσῃ τὰ κεφάλαιά του.** Τὸ ἴδιο συμβαίνει, κατὰ μικροτέρα βραβείως κλίμακα, διὰ τὰ ἐκδιδόμενα μ μικροτέραν προθεσμίαν γραμμάτια εἰς συνάλλαγμα τοῦ Δημοσίου. Οὕτω π. χ. καταθέτων τι 685 λίρας διὰ τέσσαρα χρόνια λαμβάνει ἓνα τσέκ τοῦ Δημοσίου 1000 λιρῶν, καταθέτων 777 λίρας διὰ τρία χρόνια λαμβάνει ἓνα τσέκ τοῦ Δημοσίου 1000 λίρας. Ομοίως καταθέτων 860 λίρας διὰ δύο χρόνια λαμβάνει ὡσαύτως ἓνα τσέκ 1000 λίρ. κ. α. κ. Δύναται τις νὰ ὑποδείξῃ ἄρα γε ἀσφαλεστέραν καὶ ἱκανοποιητικωτέ- τοποθέτησιν συναλλάγματος;

Εν Αθήναις, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1925

Εκ τοῦ Υποφ' γείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΝ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ

ΑΛΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΟΥ

55 Γ' Σεπτεμβρίου (Ισόγειον) 55

Εργασία ἡγγυημένη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΓΙΝΗ ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Κωνσταντινίδου)

Αἱ ἀναγνώστριαι μου ἄς μὲ συγχωρή- σουν, ἐπεὶ δὲν θὰ φανῶ σήμερον ὅσον πρέπει εὐλαβῆς πρὸς τὸν φεμινιστικὸν ἐγκοιμὸν των. Θὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς εἰς τὴν κοινωνίαν. Οὐχὶ ὅμως τὴν ἰδικήν μας ἐκπολιτισμένην ἐυρωπαϊκὴν κοινωνίαν. Ἡ θέσις τῆς γυναικὸς εἰς τοὺς πεπολιτισμένους λαοὺς ἡρωικήν κατὰ καιροὺς ἀπὸ τοὺς φεμινιστάς καὶ τοὺς κοινωνιολόγους μὲ ἀληθῶς υπερβολικὴν ἐπιμέλειαν. Καὶ τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν τούτων ἐδημιούργησαν δικαιώματα καὶ ἐστήριξαν νόμους ὑπὲρ τῆς γυναικεῖας χειραφετήσεως, τῶν ἐποίων αἱ συνέπειαι εὐχόμεθα πάντῃς ν' ἀποδοθῶν ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν λαῶν καὶ τοῦ καλοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁμολογῶ, ὅτι οὐδεμία συγχρονισμένη ἀντιλήψις μὲ ἐπέσις ποτέ, ὥστε γὰ ἐνθορησθῇ ὑπὲρ τῆς κατακτιήσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐπιδημικωτέρας τῆς ὑπαρχούσης θέσεως διὰ τὴν γυναῖκα. Τὴν προσπάθειαν τοῦ φεμινισμοῦ τὴν θεωρῶ πάντοτε ὡς ἐνδεικνύον πολιτισμοῦ καὶ τεκμήριον προόδου. Ἀλλ' ἀσφαλῶς θὰ ἐδίσταζα νὰ καταστῶ Λούθηρος, ὡς σπεύδουν νὰ πράξωσι τινες, ἄγαν καινοτόμοι. Ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμός, ὅστις θὰ πρόκειται

πάντοτε ὑπόδειγμα συνθηκῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου γένους, μᾶς παρέχει τὸ μέτρον τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ δικαιολογημένου. Ἀναντιρρήτως καὶ ἡ μᾶλλον φανατικὴ φεμινίστρια δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐξαιρετικότητα τῆς γυναικὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι. Κατὰ τὴν ὁμηρικὴν ἐποχὴν ἡ γυνὴ συναναστρέφετο ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως μετὰ τῶν ἀνδρῶν, οὔτινες ἐφέροντο πρὸς αὐτὴν μετὰ περισσῆς ἀδρότητος. Ὁ ἀνὴρ ἐνημεφεύετο μίαν νόμιμον σύζυγον, προσφέρων ὡς ἀντάλλαγμα εἰς τὸν πατέρα τῆς νύμφης ποσὸν τι χρημάτων, τὰ καλούμενα «ἐσθνα». Κατὰ τοὺς μετὰ τὸν Ὀμηρον χρόνους εἰς τὰς θωρηκὰς καὶ αἰολικὰς χώρας ἡ γυνὴ διετήρησε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἔτεον τὴν θέσιν, τὴν ὅποιαν εἶχε κατὰ τὴν ὁμηρικὴν ἐποχὴν. Ἐν Κυρήνῃ ἡ Φιλοτίμη, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀρκεσίλαου ἐδοκίμασε κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ υἱοῦ τῆς. Ἡ ἡρωϊκὴ καὶ συνετὴ βραχίλισσα τῆς Ἀλικαρνασσοῦ Ἀρτεμισία μετέσχε τῆς ἐν Σαλαμῖνι νυμ- μαχίας ὡς σύμμαχος τοῦ Ξέρξου· πλεισταὶ γυναῖκες διεκρίθησαν τέλος εἰς τὴν πολέ- σιν καὶ τὴν φιλοσοφίαν, ὥστε προϋποθέ- τει ἀνάπτυξιν καὶ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν

εἰς τὴν ζωὴν. Εἰς τὴν Σπάρτην μάλιστα αἱ γυναῖκες διεξεδίκουν ἰσοτιμίαν πρὸς τὸν ἄνδρα. Εὐγυμνάζοντο ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἀρρένων πρὸς κοινὸν μάλιστα σκάνδαλον, ὥστε καὶ ἂν ἤθελον αἱ Σπαρτιάτιδες κόραι, αἵτινες ἐξετέλουν τὰς ἀσκήσεις τῶν ἐνώπιον τῶν ἀνδρῶν «γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνοιγμένους» δὲν ἰδύναντο ν' ἀποδῶσι σὺφρονες ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ τρόπου τῆς ἀγωγῆς. Αἱ ὑπανδροὶ μόνον ὑπέκειντο εἰς περιορισμοὺς τινας καὶ ἐξήρχοντο κεκαλυμμένοι τὸ πρόσωπον. Καὶ τὴν ἐρμηγίαν τοῦ ἄλλοκότου τούτου γεγονότος μᾶς διδῶν ὁ Χάριλλος, ὅστις ἐρωτηθεὶς ποτε διατί αἱ μὲν κόραι ἐνεφανίζοντο τοσοῦτον ἀκαλύπτοι αἱ δὲ ἑγγαμοὶ κεκαλυμμένοι ἀπηγγήνησαν ὅτι «τὰς μὲν κόρας ἄνδρας εὐρεῖν δεῖ· τὰς δὲ γυναῖκας σώζειν τοὺς ἔχοντας».

Ἀλλ' ἡ ἀρχαία αὕτη ἐλευθερία τῶν γυναικῶν, περὶ τῆς ὁποίας πλείστας λεπτομερείας θὰ ἡδυνάμεθα ν' ἀναγράψωμεν, δὲν διατηρήθη βεβαίως μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀκμῆς τῶν προγόνων μας. Ἰπσοτηρίχθη μάλιστα, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἔχει μόνον δὲν ἀνύψωσεν, ἀλλὰ τοῦναντίον ὑπετίμησεν τὴν γυναῖκα. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἂς ἀφήσωμεν νὰ ἐρίξωσιν οἱ νεώτεροι κοινωνιολόγοι καὶ ἂς εἰπώμεν τινα περὶ τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς παρὰ τοῖς ἄλλοις λαοῖς κατὰ τὴν πρόσφατον καὶ σύγχρονον ἡμῶν ἐποχὴν.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν σινικὴν θρησκείαν ἡ γυνὴ εὐρίσκειτο εἰς τελείαν ὑποταγὴν ὑπὸ τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου ἐθεωρεῖτο ὡς δούλη καὶ ἰδιοκτησία. Ἡ γυνὴ διὰ τοὺς Κινέζους ὑπάρχει μόνον διὰ τὸν ἄνδρα. Διὰ τοῦτο ἐπὶ αἰῶνας διατηρήθη τὸ ἀπάνθρω-

πον ἔθιμον νὰ ἐνταριάζεται μετὰ τοῦ νέσκοντος συζύγου καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ζῶστος. Καὶ τὸ βάρελλον τοῦτο ἔθιμον διατηρήθη, μέχρι τῶν προσφάτων ἀκόμῃ καιρῶν καὶ ταγγιθέν μόλις κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Γ'ιγγ-Τσουγκ, ἀπαγορεύσαντος διὰ διαθήκης τὴν συνταγὴν τῶν γυναικῶν τοῦ μετὰ τοῦ λειψάνου τοῦ. Μένρι δὲ τῶν ἡμερῶν μας ἀκόμῃ διατηρεῖται τὸ ἔθιμον νὰ καίονται παρὰ τὸν τάφον τοῦ συζύγου τεμάχια χάρτου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀπεικονίζονται αἱ γυναῖκες τοῦ θανόντος. Σήμερον ἐτι συμβαλίνουν ἐν Κίνῃ ἐκούσιν αὐτοκτονίαι χηρῶν, ἅμα τῇ θανάτῳ τοῦ συζύγου. Εἰς αἰῶνα δὲ μνήμην τῶν τοιούτων γυναικῶν ἐγείρονται τιμητικαὶ ἀψίδες ἐκ λίθου. Ἀλλὰ πάντως αἱ ἐπιζῶσαι χῆραι, αἱ σεδόμεναι ἐαυτὰς ἀπέχουσιν ἐν Σινικῇ δευτέρου γάμου, ὅστις κατὰ τὸν ὑπάρχοντα νόμον τιμωρεῖται δι' ἐγδοήκοντα ραβδισμῶν. Ἡ χῆρα πενθεῖ δι' ὅλου τοῦ βίου, νομικῶς ὅμως καθορισμένον πένθος εἶνε τὸ διάστημα 27 μηνῶν, κατὰ τὸ ὁποῖον αὕτη φέρει εὐτελέστατα ἐνδύματα. Ὁ ἄνθρωπος ἐκτός τῆς νομίμου συζύγου δύναται νὰ προσλάβῃ ὅσας γυναῖκας θέλει. Εἰς ὅμως ὁ πρῶτος γάμος εἶναι ἀγόνος δύναται νὰ προσλάβῃ δευτέραν νόμιμον σύζυγον, ζῶστος ἐτι τῆς πρώτης, διότι ἡ ἀπόκτησις ἀπογόνων ἀποτελεῖ θρησκευτικὴν ὑποχρέωσιν. Τὸ διαζύγιον εἶναι εὐχερὲς διὰ τὸν ἄνδρα. Λόγοι διαζυγίου μεταξὺ ἄλλων εἶναι ἡ ἀτεκνία, ἡ περιφρόνησις πρὸς τοὺς γονεῖς τοῦ συζύγου, ὁ ζηλότυπος χαρακτήρ, ἡ ἀσθενικὴ κράσις. Ὁ ἐκδιώκων ἀναίτιως τὴν γυναῖκα τοῦ τιμωρεῖται δι' ἐγδοήκοντα ραβδισμῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ μὴ ἐκδιώκων τὴν γυναῖκα τοῦ διὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐρίζομένους λόγους.

Εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀκόμῃ καὶ σήμερον διατηρεῖται τὸ ἔθιμον νὰ καίονται αἱ γυναῖκες μετὰ τοῦ λειψάνου τοῦ συζύγου. Κατὰ τὸ ἱερὸν νομικὸν βιβλίον τῶν Ἰνδῶν, τοῖς νόμοις τοῦ Μανού, ἡ ἀτεκνία σύζυγος πρέπει ν' ἀντικαθίσταται μετὰ ἐκτετῆ συμβίωσιν, ἐκείνη τῆς ὁποίας πέντα τὰ τέκνα ἀπέθανον μετὰ δεκαετῆ, ἡ μητὴρ μόνον θηλέων τέκνων μετὰ ἐνδεκαετῆ συμβίωσιν, ἡ αὐθαδικῶς οὖν ὁμοῦς πρέπει ν' ἀποπέμπεται αὐθροῖ.

Περὶ τῆς γυναικὸς ἐν τῇ συγχρόνῳ κοινωνίᾳ θυνάμεθα νὰ γράψωμεν πλείονα βε-

βαίως τῶν ὧν δύναται νὰ περιλάβῃ παρῶσα μελέτη. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ δὲν παραλείπομεν ν' ἀναφέρωμεν καὶ ἐντεῦθεν, ζητούντες τὴν συγγνώμην τῶν ἀναγνωστῶν μας, εἶναι ἡ μεγάλη, ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ἀναγράφει καὶ ὁ ἱερὸς νόμος τῶν Ἰνδῶν. «Πᾶς τις ὀφείλει νὰ προφυλάττῃ τὴν γυναῖκα ἀπὸ τῆς ροπῆς πρὸς τὸ κακόν· ἐάν δὲν ἐπιτηρήται, δύναται νὰ ἀποβῇ πρόξενος κακῶν· ἡ γυνὴ εἶναι αἴτια πολλῶν θλίψεων καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προσέχωμεν ἰδιαιτέρως τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς».

K. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΝΕΚΑΛΥΨΑΝ ΑΥΓΑ ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΥ ΕΝ ΜΟΓΓΟΛΙΑ

Οἱ Παλαιοντολόγοι, οἱ ὁποῖοι ἐνεργοῦν ἀνασκάφας εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Μογγολίας, ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ δόκτορος Χένρυ Φαίσοφφλντ καὶ Ρόη Χάμπμαν Ἀνδρῶν, ἀναφέρουν ὅτι ἀνεκάλυψαν 25 ἀπολιθωθέντα αὐγά δεινোসαύρων. Ἡ ἡλικία τῶν αὐγῶν αὐτῶν ἐπολογίζεται ὅτι εἶναι 10,000 ἐτῶν.

Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἀπόδειξις τὴν ὁποίαν κατώρθωσαν νὰ λάβουν οἱ ἐπιστήμονες, ὅτι τὰ γιγάντια αὐτὰ ἐρπετὰ τῶν προῖ τορκικῶν χρόνων ἐγένον αὐγά.

Τὰ ὧα εἶναι σχήματος ἐλλειπτικοῦ (ὡς τὰ σινιθῆ αὐγά) καὶ ἔχουν μήκος πέντε Ἴντσων. Κατὰ τὴν μακρὰν τῶν ἀπολιθώσαν ἀπέκτισαν κίτρινωπὸν χρῶμα. Ἡ τοποθεσία εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθησαν τὰ ὧα δεικνύει ὅτι οἱ δεινόςανδροι ἔκαμναν τὰς

φωλεὰς τῶν εἰς μέρη ὅπου κάμνοιν τὴν φωλεάν τω. τὰς κοιτιδία πτηνὰ τῆς σήμερον.

Ἡ παλαιοντολογικὴ αὕτη ἀποστολὴ γίνεται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἀμερικανοῦ Μουσείου τῆς Φυσικῆς ἱστορίας.

Πλὴν τῆς ἀνακάλυψις τῶν αὐγῶν τούτων, ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἐβδουμήντα δύο κρανία καὶ δώδεκα σκελετοὶ δεινোসαύρων, καὶ ὅσα πολλῶν ἄλλων μαστοφόρων.

Εὐρέθη ἐπίσης εἶναι περιέργος σκελετός, ὁμοιάζων τὸν σκελετὸν τοῦ ρινοκερου. Συμπεραίνεται ὅτι τὸ ζῶον τοῦ ὁποίου εὐρέθη ὁ σκελετός οὗτος ἦτο τὸ πρῶτον ζῶον τὸ ὁποῖον ἔξησεν εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ Ἀμερικὴν.

»Εάν πράγματι είναι αυτός ο δολοφόνος του Ιωάννου Ντυβάλ, τότε ναι, θα αφήσει να γίνει ό,τι πρέπει, αλλά με λόγια σύντομα της εξηγεί την αλήθεια και πώς ο θεός της εύρισκόμενος εν αμύνη ανιχνώσθηκε να φονεύσει. Τόν πιστεύει. Αλλά τι να γάμη λοιπόν; Κανείς δὲν είναι δυνατόν να τους ιδῇ. Ο ένας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας φυλάττει τὴν μικρὴ πόρ-

τὸ ἔργον τῆς. Οὐδόλως ὁ πληγωμένος θά ἀποθάνῃ εἰς τὸ ἄσυλον εἰς τὸ ὅποιον αὐτὴ συνετέλεσε νὰ καταφύγῃ. Καὶ ἐξακολουθεῖ.

» Ἀλλως ἐὰν τὸ γυναικεῖο τῆς ἐνστικτοῦς ἐπιβάλλει τὴν πράξιν ταύτην, συγχρόνως καὶ τὴν διευκολύνει σημαντικῶς. Αὐτὴ δίδει εἰς τὸν ἀνακριτὴν ἐσφαλμένα χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἀρσέν Λουπέν (καθεὶς θά ἐνθυμῇται τὴν διχογνωμίαν τῆς Ἀδὸς ντὲ Σαιν Βερὰν καὶ τῆς Ἀδὸς ντὲ Ζέρε. Αὐτὴ πάλιν, ἀναμφιβόλως, ἀναγνωρίζεῖ ὑπὸ τὴν μετεμφίσειν τοῦ ἀμαζῆ τὸν συνένοχον τοῦ Ἀρσέν Λουπέν. Αὐτὴ τὸν εἰσάγει καὶ τοῦ λέγει τὴν ἄμεσον ἀνάγκην ἐγγχειρήσεως. Αὐτὴ πάλιν παρακαλεῖ νὰ γραφῇ προειδοποιήσις ὅπου ἀπειλεῖται ἡ ἰδία καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἀπωθεῖ κάθε ὑποψία.

» Ἡ Δίς ντὲ Σαιν Βερὰν εἶναι πάλιν ἐκείνη ἡ ὁποία τὴν στιγμήν ὅπου ἐτοιμαζόμουν νὰ ἀνακαλύψω τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν ἀνακριτὴν, διατείνεται ὅτι τὴν προτετραῖαν μὲ συνήντησε εἰς τὰ ἔρειπια καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο παρακινεῖ τὸν κ. Φιλίππιδος νὰ μὲ ὑποπτευσθῇ, καὶ μὲ ἀναγκάζει πρὸς στιγμήν εἰς τὴν σιωπὴν. Μέθοδος ἐπικίνδυνος εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἀφ' ἧς στιγμής κινεῖ τὴν προσοχήν μου καὶ μὲ ἀναγκάζει νὰ ὑποψιασθῶ ἐκείνην, ἡ ὁποία γνωρίζω ὅτι ἐσφαλμένως μὲ κατηγορεῖ, ἀλλ' ἐν τούτοις ἀποτελεσματικῇ ἀφοῦτὸ κυριώτερον μέλημά της εἶναι, νὰ κερδίσῃ καιρὸ καὶ νὰ μὲ ἐμποδίσῃ κυρίως νὰ ὁμιλήσω.

» Καὶ αὕτη εἶναι πάλιν ἡ ὁποία ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας τροφοδοτεῖ τὸν Λουπέν, τοῦ προμηθεύει τὰ κατάλληλα φάρμακα (ἃς ἐρωτηθῇ ὁ φαρμακοποιὸς τῆς Οὐρβίλ διὰ τὰς συνταγὰς, τὰς ὁποίας

ἐξέτελεσε διὰ τὴν Ἀδὰ ντὲ Σαιν Βερὰν) αὕτη τέλος, ἡ ὁποία περιποιεῖται τὸν ἀσθενῆ, τοῦ ἀλλάζει τὴν πληγὴν του, καὶ τέλος τὸν θεραπεύει.

» Καὶ ἰδοὺ τὸ πρῶτον τῶν δύο προβλημάτων μας, τὸ ὁποῖον ἐλύθη, ἐνῶ συγχρόνως ἐκθέσαμεν καὶ τὸ σύνολον τοῦ δράματος. Ὁ Ἀρσέν Λουπέν εὖρε πλησίον τοῦ τὴν βοήθειαν ἡ ὁποία τοῦ ἦτο ἀπαραίτητος πρῶτον διὰ νὰ μὴ ἀνακαλυφθῇ, καὶ δεύτερον διὰ νὰ ζήσῃ.

» Αὕτη τὴν στιγμήν εὐρίσκαται εἰς τὴν ζωὴν. Καὶ τώρα μᾶς παρουσιάζεται τὸ δεύτερον πρόβλημα τοῦ ὁποίου ἡ ἐξέτασις μου ἐχρησίμευσεν ὥς ὁδηγία εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ δευτέρου δράματος τοῦ Ἀμπρουμέζυ.

» Διὰ τὸν Λουπέν, θεραπευμένος, ἐλεύθερος, ἐπὶ κεφαλῆς καὶ πάλιν τῆς συμμορίας του, πανίσχυρος, ὅπως καὶ πρῶτον, διὰ τὸν Λουπέν προσπαθεῖ μὲ καθ' ἕνα τρόπον νὰ διαδώσῃ εἰς τὸν κόσμον ὅτι εἶναι νεκρός;

» Πρέπει νὰ λάβωμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ Δίς ντὲ Σαιν Βερὰν ἦταν πολὺ εὐμορφῇ. Αἱ φωτογραφίαι τὰς ὁποίας αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν μετὰ τὴν ἐξαφάνισίν της δὲν δίδουν παρὰ μίαν πολὺ μικρὰν ἰδέαν τῆς εὐμορφίας της. Συνέδῃ τότε ἐκεῖνο πού δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ συμβῇ. Ὁ Λουπέν ὁ ὁποῖος ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας βλέπει τὴν εὐμορφὴν αὐτῆς νέαν, ὁ ὁποῖος ἐπιζητεῖ τὴν παρουσίαν της ὅταν δὲν εἶναι ἐκεῖ, καὶ ὑφίσταται τὴν ἐπιρροὴν τῆς ὡραιότητός της ὅταν εἶναι πλησίον του, ὁ Λουπέν ἐρωτεύεται τὴν γοσσοκόμον του. Ἡ εὐγνωμοσύνη μετατρέπεται εἰς ἔρωτα, ὁ θαυμασμός εἰς πάθος. Εἶναι ἡ σωτηρία του, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἡ χαρὰ του, τὸ ὄνειρόν του τὸν παρηγορεῖ ὅταν ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρως

μείνει ὀλομόναχος, ἡ ἐλπίς του διὰ τὸ μέλλον, ἡ ζωὴ του ἡ ἰδία.

» Τὴν σέβεται, τόσο ὥστε δὲν τὴν χρησιμοποιοῖ τὴν ἀφοσίωσίν της διὰ νὰ διευθύνῃ τὰς πράξεις τῶν συνενόχων του. Δι' αὐτὸ καὶ διακρίνομεν κάποιαν ἑθιμίαν εἰς τὴν συμμορίαν. Ἀλλὰ τὴν ἀγαπᾷ συγχρόνως, καὶ ἐπειδὴ ἡ Δίς ντὲ Σαιν Βερὰν μείνει ἀπαθὴς εἰς τὸν ἔρωτα ὁ ὁποῖος τὴν προσβάλλει, ἐπειδὴ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀρκεῖται τὰς ἐπισκέψεις της, ὅσον βλέπει, ὅτι ἀποβαίνει ὀλιγώτερον ἀναγκαστὴς καὶ ἐπειδὴ τὰς παύει ἐντελῶς τὴν ἡμέραν ὅπου βλέπει ὅτι ἐθεραπεύθη... ἀπηλπισμένος, τραλλὸς ἀπὸ ἔρωτα, πέρνει μιὰ μεγάλη ἀπόφασι. Εἰσέρχεται ἀπὸ τὸ κρυφύ γαστὸν του, ἐτοιμάζει τὸ σχέδιόν του, καὶ τὸ Σάββατον τῆς 6ης Ἰουνίου, βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τοὺς συνενόχους του, ἀπαγάγει τὴν νέαν.

» Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετόν. Ἡ ἀπαγωγή αὕτη πρέπει νὰ μείνῃ ἄγνωστος. Πρέπει νὰ σταματήσουν αἱ ἔρευναι, αἱ ἐλπίδες πρέπει νὰ διαψευσθοῦν. Ἡ Δίς ντὲ Σαιν Βερὰν πρέπει μὲ κάθε θυσίαν νὰ θεωρηθῇ νεκρά. Σκηνοθετεῖται μιὰ δολοφονία ἀποδείξεις προσφέρονται. Τὸ ἔγκλημα δὲν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν. Εἶχε ἄλλως τε προβλεφθῇ, εἶχε σχεδὸν προειδοποιηθῇ ἀπὸ τοὺς συνενόχους, οἱ ὅποιοι ἐπεξήτουν τὴν ἐκδίλησιν τοῦ θανάτου τοῦ ἀρχηγοῦ των καὶ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ λόγου ἀκριβῶς ὅλα πεθονογεῖ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν πραγματικότητά της δολοφονίας. Τί ἐπινέσεις! Τί μοναδικὴ κατὰστρωσις σχεδίου!

» Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετόν. Ἡ ὑπόθεσις δὲν φθάνει, πρέπει νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ βεβαίωσις. Ὁ Λουπέν προβλέπει τὴν ἐπέμβασίν μου. ἔχει τὴν πεποίθησιν

ὅτι θά ἀνακαλύψω τὸ μυστικὸν τῆς ἐκκλήσεως, ὅτι θά εἶρω τὸν κρυφόν. Ἀλλὰ ἐὰν αὐτὸς εὐρεθῇ ἀδαικνὸς ὅλη ἡ σκηνοθεσία καταπίπτει».

» Διὰ τοῦτο τὸ πτώμα θά εὐρεθῇ ἐντὸς αὐτοῦ.

» Διὰ τὸν ἴδιον λόγον θά εὐρεθῇ καὶ τὸ πτώμα τῆς Ἀδὸς ντὲ Σαιν Βερὰν, τὸ ἑαυτοῦ ἡ θάλασσα θά ἐκδράσῃ τὴν κατάλληλην στιγμήν.

» Αἱ δυσκολίαι ποὺ παρουσιάζονται εἶναι πολλαὶ σχεδὸν ὑπεράνθρωποι. Καί, ἴσως διὰ κάθε ἄλλον, ὅχι ὅμως καὶ γιὰ τὸν Λουπέν...

» Ὅπως τὸ εἶχε μαντεύσει, ἀνακαλύπτω πράγματι τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀγαλλμάτων τῆς ἐκκλήσεως, ἀνακαλύπτω ἐπίσης τὴν κρύπτην καὶ κατεβαίνω εἰς τὸ κρυφύ γαστὸν ὅπου ὁ Λουπέν εἶχε καταφύγῃ. Τὸ πτώμα του εἶναι πράγματι ἐκεῖ!

» Ὁ καθένας ποὺ θά ἐφαντάζετο ὅτι ὁ Λουπέν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποθάνῃ, θά εἶχε γελασθῇ. Ἀλλὰ ἐγὼ οὔτε μιὰ στιγμήν δὲν ἐπίστευσα σὲ μιὰ τέτοιαν πιθανότητα. Ἀμέσως ἐκατάλαβα ὅτι ἡ πλάνη ἦταν ἐπιτελεσθεῖσα τοποθετημένη κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ παραμικρὸν κούνημα νὰ τὴν κάμῃ νὰ πέσῃ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὥστε νὰ μεταβάλῃ σὲ ἄμορφον σωρὸν τὴν κεφαλὴν τοῦ πτώματος ποὺ εὐρίσκατο ἀκριβῶς κάτω ἀπ' αὐτήν. Εἶται ὁ Λουπέν θά καθίστατο ἀγνώριστος».

» Ἀλλὴ ἀνακάλυψις: Ἐπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα μανθάνω ὅτι τὸ πτώμα τῆς Ἀδὸς ντὲ Σαιν Βερὰν, ἀνευρεθῇ ἐπὶ τῶν βράχων τῆς Διέπης... ἡ μάλλον, γιὰ νὰ εἶμαι ἀκριβεστερὸς, ἐνα πτώμα ποὺ ὑποτίθεται πῶς ἦτο τὸ πτώμα τῆς Ἀδὸς ντὲ Σαιν Βερὰν διὰ τὸν λόγον ὅτι ἔφερον εἰς τὸν ἀναβαρ-

χίονα ένα βραχιόλι που ώραίζε μ' ένα παρόμοιο της νέας. Είναι άλλως τε και το μόνον ένδεικτικό της ταυτότητός της, διότι και το πτώμα αυτό είναι άγνωριστο».

» Συγχρόνως ένθυμομαι όρισμένο γεγονός και άμέσως αντίλαμβάνομαι περί τίνος πρόκειται. Ολίγας ημέρας πρό των τελευταίων αυτών γεγονότων είχα διαβάσει σ' ένα φύλλο της «Βελ» της Διέπτης, ότι ένα νεαρό ζευγος Αμερικανών είχαν δηλητηριασθή θεληματικώς ενώ διήρχαντο ολίγας ημέρας εις τό Ενθερμέ, και ότι την ίδίαν νύκτα του θανάτου των τά πτώματα είχαν εξαφανισθή. Σπεύδω τότε να μεταβώ εις τό Ενθερμέ διά να λάβω πληροφορίας. Μανθάνω ότι ή εΐδησις είναι πραγματική πλην της πληροφορίας της εξαφανίσεως, διότι οι δύο άδελφοί των θυμάτων ήλθαν και εξήγησαν τά πτώματα, τά όποια τοίς παρεδόθησαν μετά τας κανονισμένας πιστοποιήσεις.

» Οι άδελφοί αυτοί άναμφιδόλως θά ανήκουν εις την συμμορίαν του Λουπέν, εκτός εάν ο ένας εξ αυτών ήταν αυτός ο ίδιος ο Λουπέν.

» Επομένως όλα εξηγούνται. Γνωρίζομεν ποίος είναι ο λόγος δια τον όποιον ο Λουπέν σκηνοθετήσε τον φόνον της νέας και προσεπάθησε να πιστευθί ή θανάτός του. Αγαπή, και δέν θέλει να γίνη γνωστόν. Και για να τό επιτύχη αυτό δέν όπισθοχωρεί πρό ούδενός. Θάνατι εις τό να προβή ακόμη και εις την κλοπήν των δύο πτωμάτων, τά όποια έχει ανάγκη δια να παίξουν τον ρόλον που θέλει. Ετσι θά είναι πλέον ήσυχος. Κανείς δέν θά ήμπορει πιά να τον έγσχίση. Κανείς δέν θα υποπευθθί πλέον την αλήθειαν.

» Καίς; Οχι!... Τρεις αντίπαλοι, τ' σως, θά ήμπορούσαν να υποπευθθουν κάτι.

Ο Γκανεμάρ, του όποιου ή άφίξις άνεμένετο, ο Σέρλοκ Χόλμς, ο όποιος έτοιμάζετο να διεσθί ή τον Ισθμόν, κι' εγώ, ο όποιος εύρίσκομαι επί τόπου. Ο κίνδυνος παρουσιάζεται συγχρόνως από τρία διαφορετικά σημεία.

» Τόν εξαλείφει λοιπόν άμέσως. Αφ' ενός άππαγάγει τον Γκανεμάρ. Αφ' άλλού εξαφανίζει τον Σέρλοκ Χόλμς, έμένα δέ τέλος του κακτέρνει μετ' μαχαίριά δια του Μπρεντού.

» Ενα μόνον σημείον εξακολουθεί να μένει σκοτεινό, γιατί ο Λουπέν έπεζήτησε τόσος κατηγορηματικά να μού αφαιρέση, τό έγγραφο που εσχετίζετο με την Κούφια Βελόνα;

» Δέ, πιστεύω βέβαια να είχε την απαίτησι να λησμονήσω τό κείμενο του έγγραφου επεδή μου τό έπηρε! Αλλά τότε γιατί; μήπως εφοβήθηκε πως τό ίδιο τό χαρτί θά ήταν ίσως ικανό να μού αποκαλύψη τίποτε άλλο;

» Πάντως αυτή είναι ή αλήθεια που περιβάλλει τό μυστήριον του Αμπρουμζού. Επαναλαμβάνω ότι ή φαντασία παίξει εις την εξήγησιν αυτήν έναν αρκετά μεγάλον ρόλον. Αλλά αν περίμενε κανείς να έχη, αποδείξεις για να πολεμήση τον Λουπέν, θά εκινδύνους ή να τας έπερίμενε επ' άπειρον, ή να ανακάλυπτεν, άπαθείς, τας όποιας ο ίδιος ο Λουπέν θά είχε σκηνοθετήσει, και αι όποιαί θά εβήγουν ακριβώς προς τό αντίθετον μέρος.

» Εχω την πεποίθησιν ότι τά γεγονότα, όταν γίνουν όλα γνωστά, θά πιστοποιήσουν την υπόθεσιν που έχω σχηματίσει καθ' όλην την γραμμήν».

Και τοιουτοτρόπως ο Μπωτρελέ, τον όποιον ο Λουπέν είχε προς στιγμήν καταβάλλει, εξ αίτιας της άνησυχίας του για την άπαγωγή του πατέρα του, δέν ήδυν

νήθη τέλος να θεωρήση τον έαυτόν του ήττημένον και να τηρήση την σιωπήν ή όποια θά τον εξησφάλιζε. Η αλήθεια ήταν πολύ ώραία και πολύ πειράξεν, αι αποδείξεις, τας όποιας είχε να προσφέρη, πάρα πολύ λογικές και αποτελεσματικές, ώστε να δεσθί να τας αλλοιώση. Ο κόσμος όλος άνέμενε τας αποκαλύψεις του, Και ο Μπωτρελέ όμιλει τέλος.

Τό ίδιο βράδυ της ημέρας όπου τό άρθρον του Μπωτρελέ εκανε την εμφάνισιν του, αι εφημερίδες ανήγγελλον την άπαγωγήν του κ. Μπωτρελέ πατρός. Ο Ισίδωρος ειδοποιήθη με ένα τηλεγράφημα, τό όποιον έλαθεν από τό Σερμπούρ εις τας τρεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

Επὶ τὰ ἔχρη

Η εΐδησις επεσε σάν κεραυνός επί του νεαρού Μπωτρελέ. Κατά βάθος, αν και δημοσιεύοντας τό άρθρον του ειχεν υπακούσει εις ένα από τά αυθόρμητα αυτά κινήματα, που κάνουν τον άνθρωπο να άψηφά με περιφρόνησιν τον κίνδυνο, κατά βάθος, δέν έπίστευε εις την πιθανότητα μιας άππαγωγής. Είχε λάβει τά μέτρα του πάρα πολύ καλά. Οι φίλοι του Σερμπούρ είχαν λάβη πολύ αυστηράς διαταγής. Οχι μόνον θά εφύλαττον τον κ. Μπωτρελέ αλλά θά τον παρηκολούθον διαρκώς σε κάθε μετακίνησιν του, δέν θά τον άφιναν ποτέ να εδγη μόνος και επί πλέον ακόμη δέν θά του εδίδαν κανένα γράμμα, προτού τό ανοίξουν οι ίδιοι. Δέν υπήρχεν άμφιβολία πως όλα ήσαν τελείως άσφαλή. Ο Λουπέν προσεπάθει με κοροΐδιες να κερδίση καιρόν, και να φοβίση τον αντίπαλόν του.

Η άπαγωγή λοιπόν υπήρξε γι' αυτόν

τελείως άπροσδόκητος και όλην την ήμερα μη δυνάμενος να κάμη καμμίαν ενέργειαν ήσθάνετο την απελπισίαν να τον καταβάλλη. Μία μόνον σκέψις τον συγκρατούσε: Να φύγη άμέσως, και να πάη ο ίδιος να ιδί τι συνέβη για να αναλάβη και πάλιν τον άγώνα.

Αυτό και εκανε. Αφού εστειλε ένα τηλεγράφημα εις την Σερμπούρ, ανήρχετο περί τας οκτώ τό βράδυ εις την ταχείαν άμαξοστοιχίαν και όλίγα λεπτά άργότερον τό τραίνο εζεκινούσε.

Πολύ άργότερα μόνον, ξεδιπλώνοντας μηχανικώς μίαν εφημερίδα που είχε αγοράσει εις τον σταθμόν, ελάμβανε γνώσιν της περιτήμου επιστολής, δια της όποιας ο Αρσέν Λουπέν άπαντούσεν εις τό πρώτόν του άρθρον.

Ακολουθεί

Ο ευφύμως γνωστός όμογενής εκ Σύμωρης ιατρός
ΠΑΥΛΟΣ ΛΟΥΪΖΙΑΝΣ
ΣΥΓΓΙΝΟΛΟΓΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ειδικώς σπουδάσας εν Παρισίοις τά Αφροδίσια εις τά Νοσοκομεία St. Louis, Necker, Lariboisiere,, εφαρμόζει τας τελευταίας και νεωτάτας μεθόδους της επιστήμης.

Δέχεται καθ' εκάστην εν τη κλινική του

21 ΜΕΝΑΝΑΡΟΥ 21.- ΑΘΗΝΑΙ

Πάροδος οδοϋ Πειραιώς (παράπλευρος όφθ. κλινικής Χαράμη)

Ωραι επισκέψεις

9-12 π. μ. και 3-8 μ. μ

ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΠΑΛΗΩΝΕΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Διάφοροι μέθοδοι ἐπροτάθησαν διὰ νὰ γίνηται τὸ κρασί παλαιὸν ὡς καὶ τὸ ἀλκόλ. Ἡ θερμότης, ἡ κίνησις καὶ ἡ ὀξείδωσις δι' ἡλεκτρισμοῦ. τὰ ἐρτζιανὰ κύματα κτλ. Ὅλοι αἱ μέθοδοι αὗται πολὺ δύσκολοι ἀνευ ἀποτελεσματικότητος πρακτικῆς.

Αἱ δύο μέχρι τοῦδε ἐν ἐνεργείᾳ μέθοδοι αἱ μᾶλλον συνήθεις εἶναι ὁ καθαρισμὸς τοῦ οἴνου διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Παστέρ καὶ τὸ ψύχος. Ὁ καθαρισμὸς τοῦ οἴνου διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Παστέρ περιορίζεται μόνον διὰ τοὺς χαλασμένους οἶνους. Ανεγνωρίσθη ὅτι ἐὰν διὰ τῆς μεθόδου ταύτης σκοτώνωνται τὰ μικροβία τὰ ὁποῖα ἐπιφέρουν ὅλας τὰς ἀσθενείας βλάπτει ἐπίσης τὸ καλὸ κρασί διότι καταστρέφει ἐπίσης τὰς λεγομένας διαστώσεις αἰτίνες διατηροῦσι τὴν ζωὴν τοῦ οἴνου. Τὸ ψύχος εἶναι ἀποτελεσματικώτερον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ἡ πίεσις νὰ εἶναι μεγάλη ἀλλ' ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι πολὺ δαπανηρὰ καὶ δὲν εἶναι βέβαιον ἐὰν μεταγενεστέρως δὲν ἐπιφέρῃ δι' ἀφόρους βλάβας.

Ὁ Κάρολος Ανρὺ ὁ σοφὸς διευθυντὴς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς φυσιολογίας ἐν Σορβὼνῃ, εἶχε τὴν πρωτὸ τυπὸν ἰδέαν νὰ προβῇ εἰς τὴν καθάρισιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν λοιπῶν πνευματωδῶν ποτῶν εἰς μεγάλην ἐν

τάσιν ἡλεκτροστατικὴν ἀπὸ 80 — 100.000 βόλτ ὅπερ ἐπιτυγχάνει χρησιμοποιῶν ἓνα εἶδος μηχανήματος ὅπερ μεταβάλλει τὴν μικρὰν πίεσιν βόλτων εἰς μεγάλην τοιαύτην.

Τοιοιούτως εἰς μίαν ἐντάσιν ἀσθενὴ ἡλεκτροστατικὴν φέρει τὴν ζύμωσιν ὅταν δὲ τὴν ἰσχυροποιήσῃ δύνανται νὰ ἐλαττώσῃ τὰ μικροβία εἰς 50 ὁ οὗ εἰς μίαν δὲ ἰσχυροτάτην πίεσιν σταματᾷ τὴν ζύμωσιν διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ὅλων τῶν μικροβίων, μετὰ ἄλλους λόγους διὰ τῆς εὐχεροῦς ἡλεκτρικῆς πίεσεως καθαρίζει τὸν οἶνον χωρὶς νὰ τὸν καταστρέψῃ.

Διὰ τοῦ καθαρισμοῦ τούτου ὁ οἶνος χάνει τὴν ὀξύτητα του. Τὸ διαταρταρικὸν κάλιον ὡς καὶ τὸ ἀλκὸλ ἐλαττοῦνται εἰς 8-9 ὁ οὗ (ὡς συμβαίνει ἐντὸς διατίας εἰς τὸν οἶνον Μπορντώ) οἱ αἰθέρες ἀξάνουν, τὸ χρώμα ἐξασθενεῖ ἢ δὲ τανίνη γίνεται ἀδιάλυτος μετὰ τὸ διαταρταρικὸν κάλι καὶ οὕτω ἀποφεύγεται τὸ καταστάλαγμα τῶν παλαιῶν οἴνων.

Ὡς ἐκ τούτου τὸ παλαιὸν κρασί προτιμᾶται, ἀλλ' ὅχι καὶ τὸ πολὺ παλαιὸν, διότι καὶ τοῦτο ἔχει ἀξίαν μέχρις ὀρισμένων ἐτῶν ἀναλόγως τῶν δοχείων. Μετὰ τινα ἔτη τὸ κρασί μεταβάλλεται εἰς μίγμα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἀχρωμιατιστὸν ἀγευστὸν.

Ἡ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Φ. Σκόκου)

Νύφες στὸ σφυρί

Ἡ ἐορτὴ «τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης», ἡ ὁποία ἐωρτάσθη καὶ ἐφέτος ἐν τραγικῇ — νομίζω — φαιδρότητι ἐν Γαλλίᾳ, εἶναι μὲν μία φιλοσοφικὴ ἰδεολογία διὰ τὰς ὑπερφημίους παρθένους, αἱ ὁποῖαι ἀποστρατεύμεναι, τίθενται εἰς τὸ ἀριστερὸν καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἁγίας, ἀλλὰ μὴ φαίνεται ὅτι περιλείπει περισσοτέρων μελαγχολίαν ἢ εὐθυμίαν καὶ στοικότητα. Δὲν ἔμπορὸν νὰ φαντασθῇ ὅτι μία κόρη, διαβάσας τὸν τριακοστὸν Μάιον τῆς παρθενικῆς τῆς ἀγνότητος καὶ ἐγκυκταλειφθεῖσα εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ Νυμφῶνος, τοῦ πικρὸν ῥά φριον κλοῦμενον, εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ πανηγυρίσῃ μετὰ τραγούδι καὶ ἀλαλαγμοῦ μίαν τοιαύτην ἄδοξον περιπέτειαν, ἀντὶ νὰ κρύπτον μέσα τῶν αἰσθημάτων μνησικακίας κατὰ τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου. Τὸ ζήτημα τῶν ἀγάμων κοριτσιῶν τὸ ἔβυσαν πολὺ καλλίτερον, αἱ ἀρχαῖοι βάρβηροι τῆς Βαβυλωνος. Εἰσεῖ, τὸν παλαιὸν καιρὸν, δὲν ἐξηγοράζοντο οἱ γαμβροὶ μετὰ προίκα. Εἰς ἐναντίας ἀκριβοπλήρωναν διὰ τὴν μελλοντιμὸν τῶν. Αἱ ὑποθήφιοι δηλαδὴ νύμφαι ἐξετίθεντο εἰς πλειστηριασμὸν, καὶ οἱ ὑπερθεματίζοντες γαμβροὶ ἀκριβοπλήρωναν ποῖος νὰ ἀρπάξῃ τὴν πλέον νέαν καὶ εὐμορφον. Τὸ σοφὸν αὐτὸ σύστημα, ἦτο ἀσυγκρίτως ἠθικώτερον καὶ λογικώτερον. Διότι, τέλος πάντων, βρεῖ ἀδελφέ, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃς διπλα σοὺ μίαν θελτικὴν συντροφον, διατί

νὰ μὴν ἐξοδεύσῃς ἀδρῶς ὅπως ἀκριβοπλήρωνες; ἄλλως τε καὶ τὰς ἄλλας ἡδύτητας καὶ εὐτυχίας τῆς ζωῆς; Ὡραία δουλειὰ καὶ αὕτη! Νὰ θέλῃς νύφη εὐμορφῇ, νέᾳ, εὐγενικῇ, καλῇ, πνευματώδη, καὶ σὰν νὰ μὴν ἐφθάναν ὅλα αὐτὰ, νὰ σοὺ φέρῃ, λέει, καὶ προίκα.

Αὐτὴν τὴν ἡλιθίαν ἀδικίαν δὲν τὴν ἐχώνευαν οἱ λαμπροὶ ἐκείνοι βάρβαροι, καθιερῶσκαντες τοὺς διὰ τοῦ πλειστοτικού ἐκπλειστηριασμοῦ γάμους.

Ἀλλὰ ἡ πλέον σοφὴ ἀποφίς τοῦ εὐεργετικοῦ ἐκείνου θεσμοῦ ἦταν ὅτι: τὸ ἐκπλειστηρίασμα τῶν δημοπρατουμένων γάμων, ἀνερχόμενον εἰς ἀμύθητα ποσά, ἐχρησίμευε πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἀσχημῶν ἢ ἀποσταφιζομένων θεσποινίδων. Μοῦ φαίνεται ὅτι ἀντὶ τὰ γεγονότα κορίτσια νὰ φοροῦν τὸν σκαῦρον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ νὰ χοροπηδοῦν ἐπὶ τὸ φιλοσοφικώτερον θῆθεν, θὰ ἦτον προτιμώτερον νὰ ἐχόρευαν τὸν χορὸν τοῦ Ησαΐα καὶ νὰ ἐφοροῦσαν τὸν γαμύλλιον στέφανον. Ἀς τὸ σκεφθοῦν οἱ κύριοι Γάλλοι!...

Τὸ ἀνδρικό παλτό

Ἀγαθὴ τύχη! Ὁ τρομερὸς τύραννος, ὁ σκληροκάρδιος Σαρμός, ὁ βασιανίζων τὰ τε θηλυκὰ καὶ ἀρσενικὰ θύματα του, ἡδύοχησεν ἐφέτος νὰ ἐπιτρέψῃ τὸ ἀνδρικό

παλ-ό όσον τό δυνατόν κοντήτερον, έκ παραλλήλου δηλαδή μέ τήν κοντήν γυναι-
καίαν φουστίτσας. Τό πράγμα πρέπει νά
χαιρετισθῇ καί ἀπό τοὺς ἐδῶ ὑπηκόους
τοῦ τυράννου μέ ζητωκραυγὰς εὐγνωμο-
σύνης. Δέν ἤξεύρω τί καρικατοῦρες θά
προυνιάσουν ἐφέτος οἱ «κοντόπαλτοι»
θανθῆδες ἀθηναῖοι. Ἀλλ' ἂν ὄχι ἀπό αἰ-
σθητικῆς, ὅμως ἀπό οἰκονομικῆς ἀπόψεως
νεωτερισμός εἶναι εὐεργετικώτατος! Μισή-
χη ὑφασμιόλιγωτερον. Ἀληθινή περιουσία,
ἀρού ἡμῖα πῆχῃ καταντᾷ νά στοιχίξῃ ἓνα
περίθρονον! Ἀκόμα περισσότερον πρέπει νά
εἶναι τό ὥραιον φύλον διὰ τήν διατήρη-
σιν τῆς κοινῆς φουστίτσας. Ὁχι μόνον διὰ
λόγους οἰκονομικοὺς καί νευρολογικοὺς,
ἀλλὰ καί διὰ καλλιτεχνικοὺς. Διότι, φαν-
τασθῆτε, ἂν κατηργεῖτο ἡ κοντή καί ἤρ-
χετο ἐν ἰσχύϊ ἡ μακρὰ, τί θά ἐγίνετο
μέ τὰ θηλυκὰ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δέν ἔ-
χουν τίποτε ἄλλο καλλίτερον νά ἐπιδεί-
ξουν ἀπὸ γαμπίτσας καί κάλτσας μετα-
ξωτῆς!

Συγκοινωνία μέ τὸν Ἀρην!

Ὁ γάλλος Φλαμπαριὼν ἐγνοεῖ, σώγει
καί καλά, νά μᾶς βάλῃ σέ νέους μπελά-
δες. Νά μᾶς θέσῃ, λέει, εἰς ὑπερουργί-
αν ἐπικοινωνίαν καί συνεννόησιν μέ τὸν
πλανήτην Ἀρην! Μὰ ἦταν ἀνάγκη τάχα
νά χαζολογήσωμεν καί μέ τοὺς βασιλι-
κοὺς ἢ τοὺς δημοκράτας τοῦ Ἀρεως; Καί
τί νά τοὺς ποῦμε; Τί νά τοὺς ἀνακοινώ-
σωμεν ἄξιον λόγου; Ὅτι συνετελέσθη ἡ
συμφιλίωσις; ὅτι ἤλθε τό νερό εἰς τῆς Ἀ-
θήνας; ὅτι τό κουνουπίδι ἐπῆγε εἰς δρ. 12
τὴν ὁκταν; Νά συνεννοηθοῦμε, λέει! Μὰ
κορθιδεύετε, κύριε Φλαμπαριὼν! Ἐδῶ ἐ-
μεῖς οἱ Ἕλληνες, μιά χούρτα ἄνθρωποι,

δέν κατωρθώσαμεν ἀκόμα νά συνεννοη-
θοῦμεν καί νά συμφωνήσωμεν τί μᾶς λείπει
νερό; κριθάρι; μυαλό; ἢ βούρδουλας;
Ἐδῶ δέν μπορεῖ κανεὶς νά συνεννοηθῇ μέ
τὸν γείτονά του, μέ τὸν φίλον του, μέ
τήν γυναῖκα του, καί τοῦ λόγου σου ἐπι-
μένεις νά μᾶς θέσῃς εἰς συνεννόησιν μέ
τὸν Ἀρην! Δηλαδή τὸν θεὸν τοῦ πολέμου!
Φθάνει πού μᾶς ἐπρόκοψεν δέκα χρόνια
τώρα ὁ περίφημος αὐτός Ἀρην. Ἀν ἦταν
τοῦλάχιστον νά μᾶς θέσῃ εἰς ἐπικοινωνίαν
μέ τήν Ἀφροδίτην, πάει καλά.

Ἀλλὰ μέ τὸν Ἀρην, θρὲ ἀδελφέ; Κα-
λὲ καθῆστε φρόνιμα καί μὴν τό κουνάτε
ἀπὸ τοῦ Ντορέ καί τὸν Κινηματογρά-
φον.

Ερωτικὸν εἰδύλλιον.

Πρέπει νά ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἀπαγω-
γὴ τῆς πολυταλάντου δεκαεξαέτιδος κό-
ρης ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης
Βρεττανίας» σημεῖώνει τὸ τελειωτικὸν
λάκτισμα καί τὴν ὀριστικὴν καταδίκην
τῆς ρωμαντικῆς σχολῆς, ἡ ὅποια ἐδογμά-
τιζε τὴν ἐποχὴν τοῦ Παράσχου τὸν Ερω-
τα ἀρκούμενον εἰς «Ἐκείνην καί μίαν κα-
λύδην» μόνον! Τώρα ὁ Ἔρως δέν εἶναι
τὸ τρελόπαιδο ἐκεῖνο τῆς Ἀφροδίτης,
πού ἤρκετο εἰς ρεμβασμοὺς καί ἐνδρο-
λήσεις. Τώρα ἐξελίχθη εἰς ἐπιχειρημα-
τίαν, ρηξικέλευτον, μεγαλοβιομήχανον
καί τρομερὸν χρηματιστὴν. Καί μὲν ἄ-
ποτείνεται καί εἰς τὴν καρδίαν τῆς Τιτί-
κας, ἀλλὰ στρέφει ἐρωτικὰ βλέμματα καί
πρὸς τὸ χρηματοκιβώτιον — ὅταν ὑπάρχῃ
— ἄλλως στρέφει συνήθως τὰ νῶτα καί
τὸ «κόθει λάσπη». Τί τὰ θέλετε! Καλὸς
εἶναι καί ὁ ἔρως πού τὸν τραγουδοῦν μέ
μέ τὴν λύραν τὰ Ὀρφῆως. Ἀλλὰ

καί συγκινητικώτερος ἀσυγκρίτως. ὅταν
τὸν ἐξυμνεῖς μέ τὴν λῆ ρ α ν τῆς ὁδοῦ Ἀ-
ρισταίδου. Ἐρως πλασιωμένος μέσα σέ ἐν-
κοσι ἑκατομύρια, εἶναι ἄξιος ὄχι μόνον
ἀποθεώσεως, ἀλλὰ καί ὁλοκλήρου χρημα-
τσκιδωτίου!...

Τραγικοὶ εὐφημισοί.

Εγνοῶ τὰ ἐπιπλεόναντα λείψανα τοῦ
ναυαγίου μετὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογικὴν
θαλασσοφουρτούναν τοὺς «πρώτους ἐπι-
λαχόντας»! Ποῖος ἐρμαφρόδιτος συνδυ-
ασμός λέξεων! Χαθὲ ὁμοῦ καί κόλαφος
τῆς τύχης! Νά σέ βαθμολογῇ δηλαδή μέ
τὸ σπαραξικάρδιον ἂ ρ ι σ τ α διὰ νά σοῦ
δῶσῃ τὸ σχετικὸν λάκτισμα! Καί νά μὴν
ξέρῃς καλά-καλὰ τί πρέπει νά δεχθῇς, τὰ
ἐγκάρδια συγκαρτητήρια τῶν φίλων του.
ἢ τὰ ἐγκαρδιώτερα συλλυπητήρια τῶν ἐχ-
θρῶν σου!

Υπάρχει τάχα τραγικώτερον καί πλέ-
ον ἂ δ ω ρ ο ν ὁ ὅ ρ ο ν ἀπὸ αὐτοῦ νά

σέ φέρνουν ἐν θριάμβῳ πρῶτον... ἀπὸ
τὰ μαῦρα;!...

Συμβόλιον γένου.

Ἰδοὺ καί ἓνα γαμήλιον συμφωνητικὸν
λίαν ἐξωφρενικόν, Γπεγράφῃ—μὰ πού ἄλ-
λοῦ, στήν πίστιν σας.— εἰς μίαν πόλιν
τῆς Ἀμερικῆς. Μεταξὺ καί ἄλλων ἄξιο-
περιέργων ἄρθρων καί ὧων εἶναι καί ὁ
ἐξῆς: «Νά ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἡ σύζυγος
νά ἀφίγῃ τὴν νυμφικὴν παστάδα ἐπὶ ἓνα
μῆνα ἀπαξ τοῦ ἔτους, καί νά γλεντοκοπᾷ
βέβαια, κατὰ τὸ δοκοῦν καί τὸ γούστο
τῆς. Καί πολὺ σωστά! Σὰν νά σοῦ ἴλῃ
δηλαδή «Χοῦ φτάνουν, κύριε, ἐνδεκα μῆ-
νῶν χάδια, φιλιὰ, διαχύσεις, τρυφερότη-
τες καί ἐναγκαλισμοί. Θέλω καί ἐγὼ ἓ-
να μῆνα τοῦλάχιστον δι' ἱδιόν μου λογα-
ριασμόν». Τί νά σᾶς πῶ! Ὁ Θεὸς νά μὲ
συγχωρέσῃ. Ἀλλὰ ὑποθέτω ὅτι ὁ μὴν αὐ-
τὸς τῆς ἀδείας θά εἶναι, χωρὶς ἄλλο, ὁ
γλυκύτερος καί ἐρμητικὸς τοῦ συζύγου μὴν
τοῦ μέλιτος!... Δέν πιστεύω νά ὑπάρ-
χῃ δευτέρα γυνή!...

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Α. Ο. Δ. Ο.

— Ὁ Ἀγγλος ἐξερευνητὴς Μίτζετ
ἐπιστρέφας ἀπὸ μακρὰν ἐξερεύνησιν
εἰς τὸ Καμερούν, ἔφερε μαζί του
εἰς τὴν Ἀγγλίαν μίαν ἐνδιαφέρου-
σαν συλλογὴν προϊστορικῶν ὅπλων
τὰ ὅποια ἀνάγονται εἰς τὴν λιθίνην
ἐποχὴν.

— Ὁ Μίτζετ διηγεῖται τὰ περί-
εργα ἐθίμη τῆς φυλῆς τῶν Μουνσί.

— Ὅταν ἓνας Μουνσί πατρεύε-

ται, ἡ ἀδελφὴ του παντρεύεται τὸν
ἀδελφόν τῆς μνηστῆς του.

— Ἐὰν μία ἀπὸ τῆς δύο γυναικας
δέν κάμῃ παιδιὰ, ὁ ἀδελφός τῆς ὀ-
φείλει ν' ἀποζήμιώτῃ τὸν ἐπ' ἀδελφῇ
γαμβρόν του, ὁ ὅποιος εἶναι συγχρό-
νως καί γυναικάδε φός του, ἐργα-
ζόμενος δι' αὐτὸν ἐπὶ ὀρισμένον
χρονικὸν διάστημα.

ΕΤΟΜΑΖΕΤΑΙ Ο ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΣ 'ΘΗΣΑΥΡΟΣ,

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΣΕΛΙΔΕΣ 400
ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ

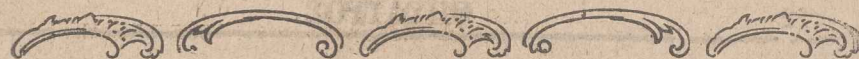
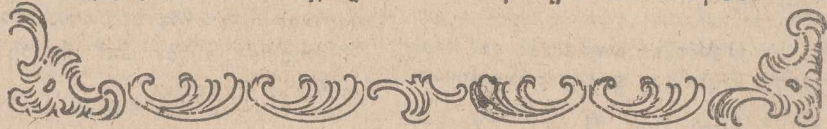
Ποικίλαι γνώσεις.-Συνεργασία πολλών λογίων
καὶ ὄλων τῶν συνεργατῶν
μετὰ τῶν εἰκόνων των

Πλείσται λεπτομέρειαι διαφόρων βιομηانيῶν
μετὰ πολλῶν εἰκόνων.
Επιθεωρήσεις ἀπὸ τὴν
κοινωνικὴν, ἐθνικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ζωὴν
τοῦ λήξαντος ἔτους.

Εἰκόνες καὶ ἄλλη ὕλη σύμφωνος
πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ «Θησαυροῦ».

Θὰ πωλεῖται χαρτόδετον δρ. 8.50
» χρυσοδέτον » 12

Επειδὴ θὰ ἐκδοθῇ ὠρισμένος ἀριθμὸς ἀντιτύπων, Συνδρομηταὶ
ἐγγράφονται ἀπὸ σήμερον ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

(Τοῦ ιακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δημ. Δάλλα).

Ἡ κίνησις εἰς τὰ Γυμναστήρια.

Ο ἐκλογικὸς σάλος τῶν δύο τε-
λευταίων ἐβδομαδῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ
βροχερὸς καὶ ψυχρὸς καιρὸς ἀφ' ἑ-
τέρου ἐμετρίασε κατὰ πολὺ τὴν κί-
νησιν εἰς τὰ Γυμναστήριά μας κα-
τὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς. Πάντως τοῦτο
δὲν εἶναι ἡ μικρὸν διάλειμμα ἴσως
ἀπαραίτητον πρὸς ἀνάπαυσιν ὠρι-
σμένων ἀθλητῶν, ὡς τοῦ Ἐθνικοῦ
καὶ Πανελληνίου μετὰ τοὺς ἐσωτε-
ρικοὺς ἀγῶνας οὗς ἐπιτυχῶς διεξή-
γαγον οἱ Σύλλογοί των.

Ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος ταύτης θὰ ἀρ-
χίσῃ πάλιν ἡ ἐντεταμένη προπόνη-
σις διὰ τὴν ἀθλητικὴν ἐπιδειξίν ἣν
προετοιμάζουσιν οἱ Πανελλήνιοι καὶ οἱ
ἐθνικὲς κατὰ τὰς ἑορτάς τῶν Χρι-
στουγέννων.

Ποδοσφαίρισις.

Ζωηροτάτη εἶναι ἡ ποδοσφαιρι-
κὴ κίνησις, ἡ δὲ ἐναρξίς τὴν προσε-
χὴ Κυριακὴν τῶν ἐπισήμων ποδο-
σφαιρικῶν ἀγῶνων διὰ τὸ πρωτά-
θλημα, ἀναμένεται μετ' ἐνδιαφέρον-
τος ἀπὸ τοὺς ποδοσφαιρικοὺς κύ-
κλους. Ο ἀγὼν μεταξὺ τῶν μετεχου-
σῶν ομάδων θὰ εἶναι ἐπίμονος διὰ
τὴν ἐπικράτησιν, πάντως καὶ ἐφέ-
τος ἡ Πειραικὴ ὁμάς προβάλλει ἀ-
καταγώνιστος λόγῳ τῆς συνενώσεως
τῆς ὁμάδος τοῦ Πειραικοῦ Συνδέ-

σμου καὶ τῆς Πειραικῆς ἐνώσεως
εἰς μίαν ὁμάδα.

Ὡς φαίνεται σχεδὸν ἀποφασισμέ-
νον, οἱ Πειραιεῖς προτίθενται, καὶ ἡ
πρόθεσις εὐρίσκεται εἰς τὸ στάδιον
τῆς πραγματοποιήσεως, νὰ συγκεν-
τρώσων τὸν Πειραικὸν ἀθλητισμὸν
εἰς ἓνα ὑπὸ νέον ὄνομα μεγάλον καὶ
γενικὸν ἀθλητικὸν Σύλλογον εἰς ὃν
θέλει προσχωρήσει καὶ τὸ ἀθλητι-
κὸν τμήμα τοῦ Πειραικοῦ Συνδέ-
σμου.

Περί τῶν Ολυμπιακῶν.

Ἡ Ἰταλικὴ Ολυμπιακὴ ἐπιτροπὴ
ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Ἰταλικὴ ἀθλητι-
κὴ ὁμάς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς
καταλύσουσιν εἰς Βασιλὸν ὄντως μέ-
γαρον κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις διαμο-
νὴν των. Πρὸς τοῦτο ἐνοικιάσθη ἡ-
δὴ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον εἰς Νειγύ
ἐν τῷ δ' οἷῳ θὰ παραμείνουν οἱ 200
Ἰταλοὶ ἀθληταὶ οἵτινες θὰ κατέλ-
θουν εἰς τοὺς Ολυμπιακοὺς!

— Ἡ Νορβηγία ἀποστέλλει εἰς
τοὺς Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας 101 ἀ-
θλητὰς ἐξ ὧν 20 σκοπευτὰς, 4 ξι-
φομάχους, 10 ἀθλητὰς, 4 τοῦ τέν-
νις, 11 πυγμάχους, 23 γυμναστάς,
5 διὰ τοὺς ἵππικοὺς ἀγῶνας 9 διὰ
τὰς ἱστιοπλοίας καὶ 9 ποδηλάτας.
Πάντας τοὺτους θὰ συνοδεύουσιν 4
ἀντιπρόσωποι.

— Ἡ Ολυμπιακὴ ἐπιτροπὴ τῆς

Βραζιλίας υπολογίζει εις 900.000 φρ. την απαιτηθησομένην δαπάνην διά την αποστολήν της αθλητικής ομάδος εξ 97 αθλητών, εξ ὧν 30 ποδοσφαιρισταί, 15 αθληταί 10 κολυμβηταί κτλ.

Κατὰ πληροφθορίας ἐκ Ν. Υόρκης ἡ Αμερικανικὴ ἀθλητικὴ ὁμάς ἥτις μέλλει νὰ ἀποσταλῇ εἰς Παρίσιους δὲν παρουσιάζει τὰ ἀναμενόμενα στοιχεῖα πανισχύρου καὶ ἀκαταγωνίστου ομάδος κυρίως ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τῶν δύο πρωταθλητῶν τῆς Αμερικῆς Τίλδεν καὶ Ζόνστον. Εξ ἄλλου ἡ περίφημος λοντενίστρια τῆς Αμερικῆς Μαρία Μαλλόρυ φαίνεται ἀποκλειομένη ἐκ τῶν Ολυμπιακῶν διότι κατὰ τὸ 1911 δεσποινὶς τότε, μετέσχεν ὡς Νορβηγίς εἰς τοὺς Ολυμπιακοὺς τῆς Στοκχόλμης.

Επίσης ὁ πρωταθλητὴς τῆς Αμερικῆς ὁ Μίρχισον ὁ κατέχων τὸ ρεκόρ τῆς Αμερικῆς εἰς τὸν δρόμον 220 ὑάρδων 22" 3/8 δὲν θὰ μετασχη τῶν Ολυμπιακῶν λόγῳ κατὰ γκατος τὸ ὅποιον ὑπέστη ἐκ συγκρούσεως τοῦ αὐτοκινήτου του. Ὁ Μίρχισον ὡς γνωστὸν εἰς τοὺς Ολυμπιακοὺς τῆς Αμβέρσης ἦλθε τρίτος εἰς τὸν δρόμον 200 μέτρων μετὰ τὸν Γόδρινγκ καὶ Πάδοκ.

— Ἡ χρονομέτρησις τῶν δρόμων εἰς τοὺς Ολυμπιακοὺς θὰ γίνεταί μετ' ἡλεκτρικὰ ὥρολόγια, ταυτοχρόνως δὲ κινηματογράφος θὰ λαμβάνη

πιστὴν ἀπεικόνισιν τῆς θέσεως τῶν δρομέων κατὰ τὴν ἀφίξιν εἰς τὸ τέλος. Οἱ ἀθλητικοὶ κύκλοι προβλέπουν διὰ τὴν ἡλεκτρικὴν χρονομέτρησιν ὥρισμένως θὰ παρουσιάσῃ πολλά περιεργὰ πράγματα, διὰ δὲ ταύτης πολλὰ μεταλλάξαι θὰ ἐπέλθουν εἰς ρεκόρ ἀνεγνωρισμένα ἢ δὴ ἐπιστήμης.

— Ἡ Γαλλικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Ολυμπιακῶν ἀγῶνων προεκηρύξεν ἐθνικὸν δημόσιον ἔρανον πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου τῆς διὰ τὰς δαπάνας τῶν Ολυμπιακῶν ἀγῶνων. Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Μιλλεράν ἐνεγράφη πρῶτος διὰ γενναίον ποσόν. Ἡ ἐπιτροπὴ υπολογίζει ὅτι ἐκ τοῦ ἐράνου θὰ εἰσπραχθῇ τὸ ποσὸν 2.000.000 φρ. περίπου. Ἡ Γαλ. Κυβέρνησις ἐνεγράφη δι' ἴσον ποσὸν πρὸς τὸ τοῦ κ. Μιλλεράν.

— Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ εἰς ἕκαστον πρῶτον νικητὴν τῶν διαφόρων ἀγωνισμάτων τῶν Ολυμπιακῶν 1924 ἀνὰ ἓν κύπελλον ἐκ τῶν περιφήμων ἐργαστασιῶν τῶν Σεβρῶν ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀποτυπωθῇ ἀθλητικὴ συμβολικὴ παράστασις δι' ἕκαστον ἀγώνισμα.

— Ὁ Κανχῶς ἀπέστειλε εἰς τοὺς Ολυμπιακοὺς ὁμάδα 60 ἀθλητῶν.

Δ. ΔΑΛΛΑΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΜΘ, ΤΡΑΧΙΛΗΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλιδολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΚΙΝΕΖΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πρὸς ταῦτα ὁ Κραὶγκ καὶ ὁ Φράν συνωφροῦντο, ἔβλεπον τὸ ὥρολόγιόν των καὶ ἔσειον τὴν κεφαλὴν.

— Διατί ἠρώτησαν, νὰ μὴ μείνωμεν ἐδῶ, ὥς νὰ ἐξημερώσῃ;

— Εἰς αὐτὰ τὰ ἔρεπια! ἐφώνησεν ὁ ὀδηγός. Πάλιν καλλίτερον ἢ πεδιάς.

— Εἴπαμεν ὅτι θὰ φθάσωμεν ἀπόψε εἰς τὸ Μέγα Τεῖχος! παρετήρησεν ὁ Κιν Φό. Θέλω νὰ εἶμ' ἐκεῖ ἀπόψε καὶ θὰ εἶμαι.

Οἱ λόγοι αὗτοι δὲν ἐπεδέχοντο ἀντίρρησην, καὶ πάντες παρεσκευάσθησαν εἰς ἀναχώρησιν.

Κραὶγκ καὶ ὁ Φράν ἐπλησίασαν τότε εἰς τὸν Κιν Φό καὶ τοῦ εἶπον.

— Κύριε, ἔχετε πάντοτε ἀπόφασιν νὰ παραδοθῇτε εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Λάου Σέν;

— Πάντοτε. Θέλω τὴν ἐπιστολήν μου.

— Τὸ πρᾶγμα εἶνε κινδυνώδες!

— Δὲν ἐννοῶ νὰ ὀπισθοδρομήσω. Εἴσθε ἐλεύθεροι νὰ μὴ με ἀκολουθήσετε.

— Θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ περιμείνωμεν αὐριον τὸ πρωῒ.

— Διατί; Καὶ αὐριον τὸ πρωῒ ὁ Λάου-Σέν θὰ εἶν' ἐπίσης ἐπικίνδυνος. Εμπρός!

— Εμπρός! ἐπανέλαβον ὁ Κραὶγκ καὶ ὁ Φράν.

Ὁ ὀδηγός εἶχεν ἀκούσει τὸν μισθὸν αὐτὸν διάλογον. Πολλάκις δὲ

ἡ μορφή του εἶχεν ἐκφράσει δυσανεσκειαν, ἐνῶ οἱ δύο πράκτορες προσεπάθουν ν' ἀποτρέψωσι τὸν Κιν Φό τὴν περαιτέρω δρόμον. Τοῦτο δὲν εἶχε διαφύγει τὸν Κιν Φό, ὅστις ἔλως ἀπόφασιν εἶναι νὰ μὴ ὀπισθοδρομήσῃ. Ἀλλ' ἡ ἐκπληξίς του ὑπῆρξε μεγάλη, ὅτε, καθ' ἣν στιγμὴν ἠτοιμάζετο ν' ἀναβῇ τὴν κάμηλόν του, ὁ ὀδηγός ἐκυψε πρὸς τοὺς του καὶ τοῦ ἐψιθύρισε.

— Προσέχετε αὐτοὺς τοὺς δύο ἀνθρώπους.

Ὁ Κιν Φό ἠτοιμάζετο νὰ τοῦ ζητήσῃ ἐξηγήσιν τῶν λόγων του, ἀλλ' ὁ ὀδηγός ἐνευσεν αὐτῷ νὰ σιωπήσῃ, ἔδωκε τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ ἡ μικρὰ συνοδεία ἐκίνησεν ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς διὰ τῆς εὐροίας πεδιάδος.

Εβράδισαν οὕτω ἐπὶ δύο ὥρας, καὶ θὰ ἦτο μεσονύκτιον περίπου, ὅτε ὁ ὀδηγός ἐσταμάτησεν αἶφνης, καὶ δεικνύων πρὸς βορρᾶν μακρὰν μελανὴν γραμμὴν εἶπε.

— Τὸ Μέγα τεῖχος!

— Ἡμποροῦμεν νὰ τὸ διαβώμεν ἀπόψε; ἠρώτησεν ὁ Κιν Φό.

— Βεβαίως, ἂν τὸ θέλετε χωρὶς ἄλλο ἀπῆντησεν ὁ ὀδηγός.

— Τὸ θέλω!

Αἱ κάμηλοι εἶχον σιαθῇ.

— Πηγαίνω νὰ ἴδω ποῦ θὰ περάσωμεν, εἶπε τότε ὁ ὀδηγός. Σταθῆτε, καὶ περιμένετε με.

Καὶ ἀπεμακρύνθη.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράν ἐπλησίασαν εἰς τὸν Κιν Φό.

— Κύριε! εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Κύριε! εἶπεν ὁ Φράν.

Καὶ ἡφίστεροι προσέθηκαν.

— Ἡδωριστήθητε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν μας κατὰ τοὺς δύο αὐτοὺς μῆνας;

— Πολύ.

— Ἐχετε τὴν καλωσύνην νὰ μας ὑπογράψετε τὸ μικρὸν αὐτὸ πιστοποιητικὸν τῆς καλῆς μας διαγωγῆς.

— Πιστοποιητικόν; εἶπεν ὁ Κιν Φό, βλέπων μετ' ἐκλήξεως τὸ φύλλον χάριτος. ὅπερ ἀπέσπασεν ὁ Κραίγ ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου του καὶ ἐκράτει ἐνώπιον αὐτοῦ.

— Μὲ τὸ πιστοποιητικόν αὐτὸ θὰ ἔχωμεν ἴσως τὰ συγχαρητήρια τοῦ διευθυντοῦ μας.

— Ἴσως καὶ καμμίαν ἔκτακτον ἀμοιβήν, προσέθηκεν ὁ Φράν.

Ὁ Κιν Φό ἐγέλασε καὶ ὑπέγραψε.

— Διατί ὅμως, ἠρώτησεν, ὅλαι αὐταὶ αἱ διατυπώσεις, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μέρος;

— Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, ἀπήντησεν ὁ Φράν, διότι δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ σὰς συνοδεύσωμεν περαιτέρω.

— Αὐτὴν τὴν ὥραν, προσέθηκεν ὁ Κραίγ, διότι μετ' ὀλίγα λεπτά θὰ εἶναι μεσονύκτιον.

— Καὶ τί σὰς μέλλει διὰ τὴν ὥραν;

— Κύριε, ὑπέλαβεν ὁ Κραίγ, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐνδιαφέρον τῆς ἀσφαλιστικῆς μας Εταιρίας...

— Τελειώνει μετ' ὀλίγας στιγμῆς, προσέθηκεν ὁ Φράν.

— Καὶ ἡμπορεῖτε νὰ αὐτοκτονήσετε...

— Οταν καὶ ὅπως σὰς ἀρέσῃ!

Ὁ Κιν Φό ἐθεώρει, μὴ ἐννοῶν τοὺς δύο πράκτορας, οἵτινες ὄμιλουν πρὸς αὐτὸν φιλοφρονέστικα. Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ σελήνη ἀνέτειλεν ὡς πρὸς τὸν ὁρίζοντα.

— Ἡ σελήνη!... ἀνέκραξεν ὁ Φράν.

— Καὶ σήμερον τριζοστήτην Ἰουνίου!... ἐφώνησεν ὁ Κραίγ.

— Ἀνατέλλει τὸ μεσονύκτιον.

— Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀσφάλειά σας δὲν ἀνεωόθη...

— Δὲν εἶθε πλέον πελάτης τῆς «ἐξακτοντούιδος».

— Κατὴν νύκτα σας, κύριε Κιν Φό! εἶπεν ὁ Κραίγ!

— Κύριε Κιν Φό, καλὴν νύκτα σας εἶπεν ὁ Φράν.

Καὶ οἱ δύο πράκτορες, ἐπιστρέφοντες τὰς καμήλους των, ἠφανίσθησαν μετὰ μικρὸν καταλείποντες ἐνεδὸν τὸν πελάτην τὸν.

Μόλις δέειχε, παύσει ἡ οὐάμενον τὸ βῆμα τῶν καμήλων των, καὶ ὁ μᾶς ἀνδρῶπων ἀγομένων ὑπὸ τοῦ ὀδηγοῦ, ἐξορμήθη κατὰ τοῦ Κιν Φό ὅστις μάτην προσεπάθησε ν' ἀντιστῇ καὶ τοῦ Σούν, ὅστις μάτην ἀπεπειράθη νὰ φύγῃ.

Μετά τινος στιγμῆς ὁ κύριος καὶ ὁ ὑπηρετὴς παρεσύρθησαν εἰς ἰσόγειόν τι δῶμα ἐξήμου προμαχώνος. τοῦ Μεγάλου Τείχους οὔτινες ἡ θύρα ἐκλείσθη ἀμέσως ὀπισθέν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Τὸ Μέγα Τείχος οἰκοδομηθὲν κατὰ τὸν τρίτον αἰῶνα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Τίσι-Χι-Χουάγγ-Τί, ὁμοιάζει πρὸς ἀπέραντον κινεζικὸν ἀλεξήνεμον καὶ ἐκτείνεται ἐπὶ τετρακοσίας λεύγας, ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Λεάο-Τόγγ μέχρι τοῦ Κάν-Σού, ὅπου μεταπίπτει εἰς τείχος ἄπλοῦν. Αποτελεῖ δὲ μακρὰν καὶ ἀδιάκοπον

σε ρὰν διπλῶν ὀχυρωμάτων, προσταζομένων διὰ πύργων καὶ προμαχώνων, οὓς ὁμοίως εὖτε φύλαξ φρουρεῖ οὔτε τηλεβόλα φυλάττουσα.

Υπὸ τὴν ὀρσοθύραν ἑνὸς τῶν ἐρημῶν ἐκείνων προμαχώνων διέβησαν ὁ Κιν-Φό καὶ ὁ Σούν τὴν ἐπαύριον πρωΐαν, συνοδευόμενοι ὑπὸ δωδεκάδος ἀνδρῶν, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο ἦσαν βεβαίως ἢ ὁπαδοὶ τοῦ Λάο-Σέν.

Ὁ ὀδηγὸς εἰργεῖται ἄφαντος, ἀλλ' ὁ Κιν-Φό οὐδεμίαν πλέον διετήρει ἀμφιβολίαν, ὅτι εἶχεν ἐμπέσει εἰς παγίδα ὑπ' ἐκείνου στηθεῖσαν, καὶ ὅτι ὁ προδότης εἶχεν ἐνεργήσῃ κατὰ διαταγὰς τοῦ Τάι-Πίγγ. Ἀλλως δὲ ἐβεβαιώθη περὶ τούτου ἐντελῶς, ἀφοῦ ἠρώτησεν ἕνα τῶν ἐκ τῆς συνοδείας.

— Μὲ ὀδηγεῖτε βέβαια, εἶπεν εἰς τὸ πρῶτόν μου τοῦ ἀρχηγού σας Λάο-Σέν;

— Θὰ φθάσωμεν ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

Διαβάσει τὸ μέγα τείχος ἡ μικρὰ συνοδεία, ἐτράπη οὐχὶ τὴν εἰς Μογγολίαν ἄγονσαν λεωφόρον, ἀλλὰ τραχείας καὶ ἀποτόμους ἀτραπούς εἰσχωρούσας δεξιᾷ εἰς τὸ ὄρεινόν μέρος τῆς ἐπαρχίας. Μετὰ μίαν δὲ καὶ ἡμίσειαν ὥραν φύλακες καὶ αἰχμάλωτοι ἐφθάνον ἐνώπιον παλαιῶν τινος οἰκοδομήματος, ἡρειπωμένου κατὰ τὸ ἥμισυ, ὅπερ ἦτο ἀρχαῖον βουδικοῦ ἡμισυστήριον.

Ἐν αὐτῷ διέμενον ὁ Λάο-Σέν, ὡς ἐρευνήσας ἔμαθεν ὁ Κιν Φό.

— Θέλω νὰ τὸν ἴδω ἀμέσως, εἶπε.

— Ἀμέσως! ἀπήντησεν ὁ ἀρχηγός.

Ὁ Κιν-Φό καὶ ὁ Σούν εἰσῆλθον εἰς εὐρύν τινα πρόδρομον, ἀφοῦ πρῶτον ἀφωπλίσθησαν, εὐρύν δ' ἐν αὐτῷ εἰκοσάδα περίπου ἀνδρῶν ἐνόπλων καὶ ἀγρίων τὴν ὄψιν, ὧν

τὸ ἐξωτερικὸν παρίστατο γραφικώτατον ὑπὸ τὰς λητρικὰς αὐτῶν ἐνδυμασίας.

Ὁ Κιν-Φό διήλθεν ἀπτόητος ἐν μέσῳ τοῦ διπλοῦ στοίχου τῶν ἐκατέρωθεν παραταχθέντων Τάι-Πίγγ, ὁ δὲ Σούν τὸν παρηκολούθησεν ὠνούμενος βιαίως ἀπὸ τῶν ὤμων.

Κατέβησαν ὁ τὼ κλίμακα, ἧς αἱ βαθμίδες εἰσέδουν εἰς τὰ βάθη τοῦ ὄρους, καὶ διελθόντες διάδρομον στενόν, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν δάδων ἃς ἐκράτουν οἱ συνοδοὶ των, ἐφθασαν εἰς μέσον εὐρείας αἰθούσης, ἧς προδήλως ἦτο κρύπτη. Ἡ αἰθουσα ἐκείνη, ἧς οἱ βαρεῖς θόλοι ἐστηρίζοντο ἐπὶ στύλων ὀγκωδῶν, κοσμομένων δι' ὄλων τῶν γλυπτῶν τεράτων τῆς κινεζικῆς μυθολογίας, ἦτο πλήρης ἀνθρώπων μέχρι τὸν βαθυστάτον αὐτῆς μυθῶν.

Ἡτο συνηγμένη ἐκεῖ ἅπανα τῶν Τάι-Πίγγ ἡ συμμορία, ὑπόκωφος δ' αὐτῆς ψιθυρισμὸς ὑπεδέχθη τοὺς νεήλδους.

Εἰς τὸ βάθος τῆς κρύπτης, ἐπὶ εὐρείας λιθίνης ἐξέδρας ὑψηλῶς ἀνῆρ ἴστατο ὄρθιος. Εφαίνετο προσδεδεῶν μυστηριώδους τινὸς δικαστηρίου, τρεῖς δὲ ἢ τέσσαρες τῶν ὁπαδῶν του παρεστάσαν αὐτῷ δίκην παρόδρων.

Ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐνευσε τότε, τὸ πλῆθος ἠνοιχθήκαὶ διέβησαν οἱ δύο αἰχμάλωτοι.

Ὁ Λάο-Σέν! εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἁπλῶς ὁ ἀρχηγὸς τῶν φρουρῶν, δεικνύων τὸν ἐν τῷ μέσῳ ἰστάμενον ὄρθιον ἐπὶ τῆς ἐξέδρας.

Ὁ Κιν-Φό προέβη ἐν βῆμα, καὶ ἐπιλαβανόμενος εὐθὺς τῆς ὑποθέσεως, εἶπε:

— Λάο-Σέν, ἔχεις ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβες ἀπὸ τὸν παλαιὸν σύντροφόν σου Βάγγ. Ἡ ἐπιστολή

αὐτὴ δὲν ἔχει πλέον σκοπόν, κ' ἔρχομαι νὰ σοῦ τὴν ζητήσω ὁπίσω.

Οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Τάι Πίγγ.

—Τὶ θέλεις διὰ νὰ μοῦ τὴν δώσῃς; ἠρώτησε καὶ πάλιν ὁ Κίν-Φό.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν εἰς μάτην ἀνέμεινεν ἀπάντησιν.

—Λάο-Σέν, ὑπέλαβε, θὰ σοῦ δώσω, δι' ὅποιον τραπεζίτην θέλεις, ἐπιτίγην ἢ ὅποιαν θὰ πληρωθῇ ἐντελῶς, χωρὶς νὰ διαρῆξῃ οἰονδήποτε κίνδυνον ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον θὰ στείλῃς νὰ παραλάβῃ τὰ χρήματα.

Ὁ Τάι-Πίγγ ἐσιώπα πάντοτε, καὶ ὁ Κίν-Φό ἐξηκολούθησε.

—Ποίαν ποσότητα θέλεις; σοῦ προσφέρω πέντε χιλιάδας ταέλ!

Οὐδεμίαν ἀπάντησις.

—Δέκα χιλιάδας;

Ὁ Λάο-Σέν καὶ οἱ ἐταῖροί του ἔμενον βωβοὶ καὶ ἀκίνητοι.

Δὲν μ' ἀκούεις; ἐρώνησε τότε ἀγανακτῶν ὁ Κίν-Φό.

Ὁ Λάο-Σέν κατεδέχθη ἀπλῶς νὰ σείσῃ τὴν κεφαλὴν του, ἐμφαίνων ὅτι ἐννόει κάλλιστα.

—Ἐξοσι χιλιάδας! τριάντα χιλιάδας ταέλ; ἀνέκραξεν ὁ Κίν-Φό. Σοῦ διπλασιάζω... σοῦ τριπλασιάζω ὅ,τι θὰ ἐλάμβανες ἀπὸ τὴν ἑκατοντούτιδα ἂν ἀπέθνησκα. Λέγε! Δὲν σὲ ἀρκεῖ;

Ὁ Κίν-Φό, ὃν ἡ σιγὴ ἐκείνη παρώργιζε, ἐπλησίασε πρὸς τὴν ἄφωνον ὁμάδα, καὶ σταυρῶν τὰς χεῖρας εἶπε·

—Ποίαν λοιπὸν τιμὴν θέλεις διὰ νὰ μοῦ πωλήσῃς αὐτὸ τὸ γράμμα;

(Ἀκολουθεῖ)

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΠΑ

Πλατεία Κάνιγγος (Τζωρτζ 6) Τηλέφ. 30-74

Τηλέφ. 40-74 ΑΘΗΝΑΙ

Συμπερασία Ε. Α. ΚΑΜΠΑ ἱατροῦ Γυναικολόγου.

Ακτινοσκοπήσεις, Ακτινοθεραπείαι, Ακτινογραφίαι,

Μηχανοθεραπείαι, Διαγνωστικὴ, Χρόνια νοσήματα

Θεραπεύονται ἀνευ φαρμάκων εἰμὴ δι' ἰδιαίτερας ὁλως μηχανικῆς μεθόδου, ἀνωδύνου καὶ ἀνακουφιστικῆς, πλείστα ὅσα χρόνια νοσήματα δυσίατα ἢ καὶ ἀνίατα μέχρι σήμερον θεωρούμενα ἦτοί.

Ρευματισμοί, Ισχυαλγίαι, Στομαχικά, δυσκοιλιότης, Προστατίτις, Ψαμμίασις, Αὐπνία, Αἰσθητική, Εξηντηλέμενοι οργανισμοί, Παράλυσεις, Συρίγγια, Αἰσθητική, Πολυσαρκία, Αἰμορροΐδες κτλ. Προλαμβάνεται καὶ σημερινῶς βελτιώνεται ἡ Ἀρτηριοσκλήρωσις

ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΟΝ

Τοκετοί, Στειρώσεις, Μητρίτιδες, Χρόνιοι κατάρροι, Συρίγγια, Κυτίτιδες κτλ.

Δι. ἰδιαίτερας μεθόδου με καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα.

ΟΙ ΟΛΕΤΗΡΕΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΟΥΓ'ΙΛΛΙΑΜ ΔΕ ΚΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

αὐτοκράτωρ ὅστις ἐπίστευε τυφλῶς πρὸς τὸν μολαχὸν ὅπως καὶ ἡ αὐτοκράτειρα ἐτηλεφώνουν τὰς διαταγὰς του ἀμέσως κατὰ συνέπειαν ἢ ὑπόθεσις αὐτὴ δὲν εἶχεν ἄλλας συνέπειας.

Μίαν ἐβδομάδα ἀργότερον κάποιος ὀνόματι Ρουστὶν διατελὼν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, συνέλαβε τὸν Ρασπουτίν

οὗτος προηθάνθη μέγαν κίνδυνον διότι εἰς οὐδένα ἐνεπιστεύετο. Δὲν ἀπέδειξε τίποτα, ἀλλ' ὅταν ὁ Βερνσιτὶς ἀνεχώρησεν ἐποποιήθησε μίαν φιλικὴν βότκας ἐκεῖ ὅπου ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ Ρουστὶν θὰ τὴν ἀνταλαβάνετο. Κατὰ τὰς προβλέψεις του ὁ ὑπηρέτης του ἔπαιε ἕνα ποτήρι καὶ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐξέπνεεν ἐν μέσῳ φρικτῶν πόνων.

Ἡ συνάντησις αὕτη ἐγένετο ἀντιληπτὴ παρὰ τοῦ Ρουστὶν ὅστις καὶ ἤκουσε τὸ μεγαλῆτερον μέρος τῆς συνομιλίας προτοῦ ὁ μοναχὸς ἀντιληφθῇ τὴν παρουσίαν του. Ἀμέσως οὗτος προηθάνθη μέγαν κίνδυνον διότι εἰς οὐδένα ἐνεπιστεύετο. Δὲν ἀπέδειξε τίποτα, ἀλλ' ὅταν ὁ Βερνσιτὶς ἀνεχώρησεν ἐποποιήθησε μίαν φιλικὴν βότκας ἐκεῖ ὅπου ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ Ρουστὶν θὰ τὴν ἀνταλαβάνετο. Κατὰ τὰς προβλέψεις του ὁ ὑπηρέτης του ἔπαιε ἕνα ποτήρι καὶ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐξέπνεεν ἐν μέσῳ φρικτῶν πόνων.

Ἰσχυρίζεται ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1916 εἴκοσι περίπου πρόσωπα ἐφονεύθησαν λόγῳ τῆς ἐπισκέψεώς των εἰς τὸν κατηραμένον οἶκον τῆς Γερμανίας ἐν Στοκχόλμῃ. Ὁ Βερν

μέ τινα Σουηδὸν Βερνσιτὶς ἀρχηγὸν τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας τῆς Γερμανίας ἐν Στοκχόλμῃ. Ὁ Βερν

στηριώδη φάρμακα, ὁ εὐσεβὴς δολοφόνος ἀνέλυε ταῦτα καὶ ἀναμιγνύων εἰς τὰ ποτὰ καὶ φαγητὰ ἐπροξένει τὸν θάνατον πολλὰς ὥρας ἀργότερον. χωρὶς νὰ δύνανται οἱ ἱατροὶ νὰ διαγνώσουν πόθεν προῆλθεν.

Ἐχὼν γνῶσιν τῶν κινδύνων οἱ ὁπαῖοι τὸν περιεστοιχίζον συνέλαβε νέον σχέδιον ἀμύνης. Ἐσπέραν τινὰ καθ' ἣν ἐδείπνουν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν τράπεζαν ἀπευθύνας τὸν λόγον πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν τῆς πεν'.

— Εἶδον ἀπόψε εἰς τὸν ὑπνῶνιμον ἕνα ὄνειρον διὰ τὸ μέλλον. Εἶναι μία προειδοποίησις τὴν ὁποίαν ὀφείλεις νὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν. Οὔταν θὰ ἀποθάνω, ὁ Ἀλέξιος δὲν θὰ ζήσῃ παρὰ μόνον ἡμέρας. Περιεστοιχίζομαι ἀπὸ ἐχθροὺς οἱ ὁποῖοι συνωμοτοῦν νὰ μὲ καταστρέψουν καὶ νὰ μὲ φονεύσουν. Δὲν γνωρίζω ποῖαν συνωμοσίαν ἐξυφαίνουσι ἐναντίον μου· γνωρίζω μόνον ὅτι ὁ Ἀλέξιος δὲν θὰ ἐπιζήσῃ ἔμοῦ παρὰ μόνον τεσσαράκοντα ἡμέρας. Ἐάν εἶναι τοῦτο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὡς ἀποθάνω καὶ αὐρίον, εἶπεν ὕψων μετὰ προσποιήτης εὐλαθείας τοὺς ὀφθαλμοὺς του πρὸς τὸν οὐρανόν.

Ἡ αὐτοκράτειρα δὲν ἤδυνήθη ν' ἀποκρύψῃ τὴν φοβερὰν τῆς θλίψιν. Ἐν ταύταις ἡ πανουργία τοῦ κακούργου μοναχοῦ τοσοῦτον ἐπέτυχεν ὥστε ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἡ προσωπικὴ του προστασία ἐξησφαλίσθη διὰ διαταγῆς τοῦ Τσάρου, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου αὐτοκράτορος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ',

Ἡ Μαύρη Χεὶρ τοῦ Βερολίνου.

Ὁ Ρασπουτὶν μολονότι ἀπεκαλύ-

πτετο ὁσημέραι ἀσεβὴς καὶ βλάσφημος κατέστη κατὰ τὸ ἔτος 1916 προσωπικότης παντοδύναμος ἐν Ρωσίᾳ ἢ δὲ Γερμανίᾳ βασιζομένη εἰς τὰς καλὰς του ὑπηρεσίας ἡλιπιζεν ἀσφαλῶς ὅτι θὰ ἐξεμυθένιζε τὴν Ρωσσίαν.

Ἀνασκαλεύων τὰς ἐμπιστευτικὰς ἐκθέσεις τὰς ἀφορώσας τὰς ἀμύνας τοῦ ἑνεργείας μένω ἐνεὸς ἀναλογιζόμενος ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐσύχναζεν ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἡ κοινωνία τῆς Πετροπόλεως καὶ αἱ ἐργατικαὶ τάξεις τῆς Ρωσσίας ἐτυφλώθησαν μέχρι τοιούτου σημείου ἐκ τῆς σκανδαλώδους διδασκαλίας ἐνὸς ἀγύρτου.

Εἰς τὴν Μόσχαν, εἰς τὸ Καζάν, εἰς τὸ Ταμπόφ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις διάφοροι κύκλοι τῶν ἀδελφῶν μαθητριῶν ἐδημιουργοῦντο ἐνῷ ἀπ' ἐτέρου εἰς τὸ ἀρχαῖον μοναστήριον Ἰεδέλεβο τῆς ἐπαρχίας Σεμπρίσκ ἐγένοντο συνελεύσεις μυστικαὶ καταισχύνουσαι τὴν Ρωσσίαν ὁλόκληρον.

Ἡ φήμη ὅτι ὁ Ρασπουτὶν ἦτο δὴ μοφιλὴς ἱεροκήρυξ εἶναι ψευδὴς διότι οὐδέποτε εἶχε προχειρισθῇ εἰς ἱερωμένον, ἦτον ἕνας ἀπλοὺς τυχοδιώκτης καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως μὴ ἀνήγων εἰς οὐδὲν ἐκκλησιαστικὸν τάγμα.

Κατὰ συνέπειαν οὐδὲν δικαίωμα εἶχε νὰ κηρύττῃ ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἀπλοὺς χωρὶς ἐκ Σιβηρίας καταδικασθεὶς ἐπὶ κλοπῇ, ἐκδοσιαμῷ κτλ. κατῴρωθε νὰ οἰκειοποιηθῇ τὸν τίτλον τοῦ ἁγίου ἀνθρώπου. Ὀλόκληρος δὲ ἡ Ρωσσία ἀπὸ τῆς αὐτοκρατείας μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπηκόου τὸν ἀνεγνώριζον ὡς τοιοῦτον καὶ παρέδχοντο τὰ ψεύδη του ὡς ἀληθείας.

Ἡ δραστηριότης τοῦ Ρασπουτὶν ὡς ἀρχηγοῦ τῆς καμαρίλλας δὲν ἐπαυσεν οὐδὲ μίαν στιγμὴν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς ὁποίας ἐπεκαλέσθησαν τὴν προσοχὴν ἤρχισεν ἐπὶ τέλους νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν διαγωγὴν του. Ἐν τούτοις διὰ γερμανικῶν χρημάτων κατῴρωθε νὰ σχηματίσῃ ὁλόκληρον ὑπηρεσίαν κατασκόπων, ἥτις τὸν ἔθετεν ἐνήμερον ὅλων τῶν ἐναντίων του τεκταινομένων καὶ ἐπληροφορεῖτο ἐντὸς ὀλίγου ὅτι διεξήγον ἀνακρίσεις ἐναντίον του. Πρὸς τοῦτο συνεβουλεύθη τὸν ἐπίσκοπον Θεοφάνην ἀδελφὸν μιᾶς εὐνοουμένης του ἐν Σιβηρίᾳ. Τὴν αὐτὴν ἐσπέραιε κακούργος μοναχὸς μετὰ τοῦ ἐπισκόπου Θεοφάνους μετέβησαν παρὰ τῷ Τσάρῳ καὶ τῇ Τσαρίνᾳ. Ὁ Ρασπουτὶν ἐξέβηκεν ὅτι σοβαρὰ

συνωμοσία ὑπῆρχεν ἐναντίον του καὶ ἐπρότεινε ὅπως ἐγκαταλείψῃ διὰ παντός τὴν Πετρούπολιν καὶ ἐγκατασταθῇ ὁριστικῶς ἐν Σιβηρίᾳ.

— Διότι, προσέθηκεν, ἔχω τὴν δύναμιν νὰ θεραπεύω, ἡ Εκκλησία τῆς Ρωσσίας μὲ ζηλεῖ καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προσπαθεῖ νὰ μὲ ρίψῃ. Εἰργάσθηκα πάντοτε διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος, χάρις δὲ εἰς ἐμὲ ὁ υἱὸς σου εὐρίσκεται ὑπὸ τῇ προστασίᾳ τοῦ Θεοῦ. Ἐν τούτοις ἡ Εκκλησία ζητεῖ νὰ μὲ ἐπιδιώξῃ. Πρέπει νὰ κλίνω λοιπὸν πρὸ τῆς ἀνάγκης ταύτης καὶ ἐπομένως ν' ἀναχωρήσω.

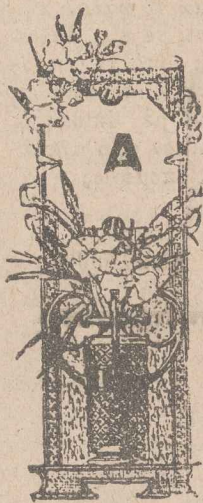
(Ἀκολουθεῖ)

ΔΩΡΑ
 Πρακτικὰ καὶ εὐθηνὰ
 διὰ τὰς ἐορτὰς καὶ τὸ
 ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ
 ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΠΕΛΛΑ
 ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ Ε. ΙΛΕΚΟΥ
 ΕΛΛ. ΣΤΡΑΤ. ΕΝΩΣΙΣ
 ΑΘΗΝΑΙ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΕΡΑ

τάκτησιν τοῦ ἀέρος. Καθὼς εἶναι γνωστὸν, ὅταν μία γυναῖκα ἐπιθυμῇ κατὶ, προχρηματοποιεῖ ἡμέως τὴν ἐπιθυμίαν της.

— **Η ψυχολογία τῆς ἀεροπόρου.**

Ποία ὅμως εἶναι ἡ ψυχολογία τῆς νεαρᾶς γυναίκας, ἡ ὁποία ἀποφασίζει νὰ προσδεθῇ εἰς τὸ κάθισμα τοῦ ἀεροπλάνου; Ἰδοὺ τί λέγει μία ἀπὸ αὐτάς, ἡ ὁποία δὲν διακρίνεται μόνον διὰ τὴν τόλμην της, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εὐμορφίαν της, ὅπως βεβαιώνει ἡ εἰκὼν τοῦ ἔξωφύλλου μας.

— Ὁ πόλεμος αὐτὸς ποὺ ἐτελείωσεν, ἐπροκάλεσε μεγάλας ἀντασιατώ-

σεις ὅχι μόνον εἰς τὰ κράτη ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ μάλιστα τῆς γυναίκας. Ὁ πόλεμος μᾶς ἐδίδαξεν, ὅτι μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας ἀρετὰς εἶναι τὸ θάρρος. Ἐτσι ἔγινεν ἡ ψυχὴ μας περισσότερον ἀποφασιστικὴ. Αὐτὸ θὰ σὰς ἐξηγήσω καὶ ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἐτοίμησαμεν νὰ παραινεσώμεν καθε πρόληψιν, ν' ἀψηφήσωμεν τοὺς φόβους τῶν συγγενῶν μας καὶ ν' ἀναζητήσωμεν εἰς τὸν αἶρα συγκινήσεις ποὺ δὲν ἠμπορούσαμεν πλέον νὰ εὕρωμεν εἰς τὴν γῆν.

— Λέγουν ὅμως μερικοὶ ὅτι προκειται περὶ μωδῆς...

— Ἀς λέγοιεν, τι θά λουν οἱ ἀνόητοι. Ἡ ἀεροπλοία δὲν εἶναι οὔτε κοντοφούσανς οὔτε μεταξωτὴ κάλτσα, διὰ νὰ γίνῃ ζήτημα μόδας!

— **Εντυπώσεις ἀπὸ τὸν αἰθέρα**

Ἡ Γαλλὶς ἀριστοκράτις ἡρωτῆθη κατόπιν πῶς ἔμαθεν ἀεροπλοῖαν καὶ ποῖαι εἶναι αἱ ἐντυπώσεις της ἀπὸ τούτους αἰθέρας. Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησίς της.

Ὁ πιλότος διδάσκαλός μου μοῦ ἐδίδασκε κατ' ἀρχὰς πεζότατα ὅλον τὸν μηχανισμόν τοῦ ἀεροπλάνου παρατείνων ἐπὶ πολὺ τὰ μαθήματά. Τέλος μίαν ἡμέραν μοῦ ἐδήλωσεν διότι εἶχα γίνεσθαι πλέον τελείως κάτοχος τῶν πρακτικῶν γνώσεων, αἱ ὁποῖαι ἀδικοῦντο δι' ἑνὸ μαθητεύον

ἀεροπόρον καὶ μοῦ προσέθεσεν, ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ ἐκάμναμεν τὴν πρώτην πτήσιν μαζί.

Σὰς βεβαιῶνω ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐδοκίμασα πολλὴν συγκίνησιν. Ἡ καρδιά μου ἤρχισε νὰ κτυπᾷ. Ὁ διδάσκαλός μου θὰ διέκρινε, φαίνεται, εἰς τὰ μάτια μου τὴν συγκίνησίν μου, διότι μοῦ εἶπε: «Μήπως διστάσετε, μήπως φοβεῖσθε, δεσποινίς; Ἀν συμβαίῃ κατὶ τέτοιο νὰ μοῦ τὸ πῆτε χωρὶς περιστροφάς. Αὐτὸ εἶναι τὸ συμφερότερον γιὰ σὰς τὴν ἰδίαν».

Ἐντινάχθηκα ἀποφασιστικᾶ, τὸν ἐκύτταξα κατὰ μματα μὲ θάρρος καὶ ἀπλήντησα.

— ὦ, σὰς παρακαλῶ πολὺ νὰ πετάξωμε ! Δ' ν' ἠμπορεῖται νὰ φαντασθῇτε πόσον μεγάλῃ εἶναι ἡ ἀγωνία μου ν' ἀρχίσω !

— **Εναέριοι περιπέτειαι.**

Μέ ἐτοποθέτησεν εἰς τὸ διπλάνον του, τὸ ὁποῖον ἦτο μὲ δύο θέσεις καὶ μοῦ ἔδωκε μίαν τελευταίαν συμβουλήν:

— Ἀν δοκιμάσετε μεγάλην στενοχωρίαν ὅταν θὰ ἤμεθα ψηλά, σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ τὸ πῆτε. Μὴν ἀφήσετε νὰ σὰς παρασύρῃ ἀδικαιολόγητη ντροπὴ. Δὲν πρέπει νὰ ρισκοκινδυνεύσωμεν εἰς τίποτε !

Δὲν τοῦ ἀπλήντησα, ἀλλὰ ἐχαμογέλασα. Ἐκεῖνος ἠσύχασε καὶ... Σὰς ὁμολογῶ μὲ ἔντροπὴν μου, ὅτι τὴν πρώτην στιγμὴν ἐκλείσα τὰ μάτια μου καὶ ἔτσι δὲν ἀντελήφθην τίποτε ἄλλο, παρὰ ἓνα ἀπότομον τινάγμα καὶ ἔπειτα ἓνα εὐχάριστον λίκνισμα. Ὅταν ἤνοιξα τὰ μάτια μου, εὗρισκόν μὲν πλέον εἰς ὕψος 30 μέτρων, ἔσκυπα καὶ ἐκύτταξα τὴ γῆ. Στὴν

πελοῦσα τοῦ ἀεροδρομίου ἦσαν μαζεμμένοι μερικοὶ συγγενεῖς καὶ πολλὰς φίλενάς μου. Τὶ μικροσκοπικοί, τὶ ἀστεῖοι μοῦ ἐφάνηκαν ὅλοι !

Μία στιγμὴ ἐγέλασα καὶ αὐτὸ μοῦ ἠῤῥῃσε τὸ θάρρος μου. Τὸ γέλοιό μου ὅμως αὐτὸ ἔδωκε περισσότερο θάρρος στὸ δάσκαλό μου, ὁ ὁποῖός μοῦ εἶπε:

— Βλέπε εἰ τί ὥραϊα πού εἶναι εἰς τὰ ὕψη, δεσποινίς ;

— ὦ, ναί, πολὺ ὥραϊα, τοῦ ἀπλήντησα.

— Δὲν φοβεῖσθε διόλου ;

— Διόλου.

— Θαυμάσια. Ἀλλως τε δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ φοβῆσθε διόλου, τὸ ἀεροπλάνον ὅταν εἴνε εἰς τὰ ὕψη δὲν εἶνε ἐπικίνδυνον, ἐφ' ὅσον κινῆται ὁ μοτέρ του. Ἀλλ' ἂν παύσῃ νὰ κινῆται τότε κατεβαίνετε μὲ «βόλ-πλανε» καὶ προσγειοῦσθε ἀπαλὰ-ἀπαλὰ χωρὶς τὸν ἐλάχιστον πάλιν κίνδυνον...

— **Ἡ ξάλη τοῦ ἀέρος**

— Δὲν ὑπάρχει κανεὶς κίνδυνος, εἶπατε ;

Κανεὶς ἀπολύτως. Θέλετε νὰ βεβαιώθητε; Ἰδοὺ. Θὰ σηκώσω τὸ ἀεροπλάνον μας ἀπότομα ἐπάνω κατὰ δεξιὰ, ἀριστερά. Θὰ τοῖξω μὲν στὸν αἶρα σὰν... μεθυμένοι. Θὰ ἰδῇτε ὅτι δὲν θὰ πάθωμε τίποτε !

Τὸ εἶπεν αὐτὸ καὶ τὸ ἔκαμε. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐνόμισα ὅτι ἐταξείδευα μὲ ἀτμόπλοιο σὲ πολὺν τρικυμισμένην θάλασσαν. Τὰ μάτια μου ἐθάμπωσαν, τὸ μιάλιό μου ἐξάλισθη καὶ, τῶς νὰ σὰς τὸ πῶ: Παρ' ὀλίγον ἐπάθαινα... ἔκειντο παθαίνοντες συνήθως μέσα στὰ βοπόρια στὴς φουρτούνες ! Μόλις εὗρηκα τὴν

δύναμι νά παρακαλέσω τὸ δάσκαλό μου νά κατέβωμε πάλι στὴ γῆ. . . Σε δυὸ λεπτά ἐπροσγιουμέθα μιὰ χαρά.

Ἡ νεαρά ἀεροπόρος ἔκλεισε τὴν διήγησίν της μὲ τὸ ἔξης συμπέρασ-

μα·

— Θέλετε νὰ εἰδῆτε τὴ γνώμη μου : Δὲν εἶναι κανεὶς ἀληθινὰ ἄνθρωπος, παρὰ μόνον ἅμα ζῇ ὅσο μπορεῖ πειὸ ψηλὰ ἀπὸ τὴς πεδότητες τῆς γῆς !

Ο ΠΡΟ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Τὸ νὰ συντάσῃ κάθε οἰκογενεὶ ἀρχῆς τὸν προυπολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς οἰκογενείας του, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ οἰκονομικὴ του θέσις εἶναι ἀδύνατον διὰ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν δαπανῶν του, νὰ μὴ φθάσῃ εἰς ἓνα καλὸν ἀποτέλεσμα οὐχὶ βεβαίως τοῦ πλούτου, ἀλλὰ σχετικῆς εὐθυμερίας.

Ἡ ἀνωμαλία περὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, ἡ ἐπελθοῦσα ἐκ τοῦ μεγάλου πολέμου, ἐπέφερε τοιαύτην ἀναστάτωση καὶ τοσηύτην ἠῤῥξησε τὰ ἐξοδα τῆς ζωῆς ὥστε μόνον οἱ πλουτίσαντες κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δύνανται ὁπωσδήποτε νὰ ἀντικρύνωσι τὸ ἰσοζύγιον μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Αἱ ἀστικαὶ τάξεις τῶν διαγοσσομένων, τῶν ἱπάλλῃων καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ἐργατικαὶ τάξεις σήμερον δὲν δύνανται νὰ ἐξοικονομῶσι τὰς καθημερινὰς τῶν ἀνάγκας ἄνευ προυπολογισμοῦ καὶ ἄνευ οἰκονομίας.

Ἀλλὰ πὼς εἶναι δυνατόν νὰ κατορθωθῇ τοῦτο : Ὅσον δύσκολος εἶναι ἡ θέσις ἐνὸς οἰκογενειάρχου τόσαν εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ τακτοποιήσῃ αὐτήν. Τί πρέπει νὰ κάμνῃ λοιπόν; Ἀπλοῦντα νὰ καταστρώσῃ ἓνα συνήθη προυπολογισμόν αὐστηρῶς ἰσοβαθμιζοντα τὰ ἐξοδα καὶ ἓνα πρόσθετον προυπολογισμόν τοῦ ὁποίου νὰ ἐνισχύῃ ἓνα ἢ δύο κονδύλια τοῦ τακτικοῦ προ-

υπολογισμοῦ ὡς ἔξης·

Τακτικὸς προυπολογισμός.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐξόδων οἱ γενικῶς παραδεδεγμένοι διὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἐξοδα εἶναι οἱ ἔξης·

Τρόφιμα	48 ο/ο
Ενοίκιον	20 ο/ο
Ενδυμασίαν	10 ο/ο
Θέρμανσις, φωτισμός	6 ο/ο
Διάφορα	16 ο/ο

100 ο/ο

Τώρα διὰ νὰ καταρτισθῇ ὁ πρὸς θετος προυπολογισμὸς ἀφαιροῦμεν ἓνα ποσοστὸν ἐκ 10 ο/ο ἀπὸ κάθε κονδύλιον ἐνισχύοντες οἰονδήποτε κονδύλιον τοῦ συνήθους προυπολογισμοῦ καὶ οὕτω θεραπεύεται κατὰ τὸ ἐνὸν μία ἐπείγουσα ἀνάγκη. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὐδὲν κονδύλιον τοῦ τακτικοῦ προυπολογισμοῦ ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως τότε τὸ ποσοστὸν τοῦ προσθέτου προυπολογισμοῦ μένει σταθερὸν κατὰ θέμα πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαιῶν οἰκονομίας.

Ἐν τῇ πράξει δὲν εἶναι βεβαίως καταφανὴς ἡ οἰκονομία. Ἀφοῦ τὸ ὡς ἂν ποσοστὸν δαπανᾶται ἐπίσης. Καὶ ὁμως ἐπέρχεται διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ ἀνεπαισθήτως μία εὐτυχία ὅχι μόνον διὰ τὸν εὐρισκόμενον εἰς στενοχωρίαν οἰκογενειάρχην, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα εὐθυμεροῦντα ὁπωσδήποτε.

Ἡ ΜΑΝΑ (Ἡ κ. Ἀννα Παπαδοπούλου)

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς ἐπετείου τοῦ ὀνόματός της ὁ «Θησαυρὸς» υποβάλλει τὰς θερμότερας του εὐχάς, ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι ἐκφράζει τὰς εὐχὰς καὶ ὅλων τῶν ἀγνωστων του οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὴν ἑρᾶσιν της ἢ ἀπήλαυσαν ἐν τῇ στρατῇ τῶν φιλοστόργων φροντίδων της.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ

ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΙ

έγουν· ότι
αί μεγάλοι
κοινωνία
α-
γνοούν το
ατομόν· Είνε
ιδίω φοροι
κατ' αναγκήν.

Αί μικροί
δμως είνε
αδιάκριτοι
κατ' ανάγκην
έπίσης,
καί κάμνουν
καθημερινώς
άληθή
άνατομίαν
είς την κα-
θημερινήν
αυτού ζώην.

Καί είνε
γνώρισμα
καί απαιτη-
σις πολιτι-
σμένης κοι-
νωνίας ώρι-
σμένοι υποχρεώσεις
αβρότης και
συμπεριφοράς
έν γένει του
ατόμου, ή
παράδοσις των
όποιων μὴ δια-

φεύγουσα το
δξύ βλέμμα
ένός· πα-
ρατηρητοῦ και
δη ξένου, α-
δικεί και
τά άτομα και
τήν κοινωνίαν
γενικώς
είς την ανήκουν.

Η καλή
ανάτροφή, ή
στοιχειώδης
συμπεριφορά
πολιτισμένου
αθρώπου,
απαιτεί να
κυτάξῃς τον
πληθύν σου,
μόνον όταν
πρόκειται να
του κάμῃς
καλόν, και
όχι έτσι
άπλως διότι
είσαι περίεργος.

Εν τούτοις
μετά λύπης
δύναται τις
να παρατηρήσῃ
ότι παρ' ήμιν
όχι
μόνον δέν
εφαρμόζομεν
την πρώτην
περίπτωσιν,
όταν παρουσιασθῇ
ανάγκη,
αλλά τούναντίον
εξαντλούμεν
την υπομονήν
και άνοχήν
εκείνου
όστις ήθελεν
έχει το άτύχημα
να επι-
σύρῃ την
προσοχήν
μας.

Διατί άραγε
να μάς
ένδιαφέρῃ
ό πλησίον
μας γνωστός
ή άγνωστος
περισσότερον
του έαυτού
μας;

Καμαρώνοντες
λέγομεν, ότι ή
παιδεία, ή
κλασική
Αθήνα μας
ήλλαξε,
μεταβληθείσα
από πάσης
από-
φσεως
έπί τα
δελτία, ότι
τά γούστα
μας
εξελεπτύνθησαν
και όλοι
άνε-
ξαιρέτως
κοκετταρίζομεθα
με αξιο-
θαύμαστον
επιμέλειαν,
έχοντες
πλήρη
δήθεν την
συναίσθησιν
μιάς ευ-

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

35

πρεπούς
έμφανίσεως·
Και ως
απόδει-
ξιν τούτου
φέρουν, τον
έσχατως
συνω-
ρευθέντα
πλούτον,
είς τα
καταστή-
ματα
πολυτελείας,
ιδίως, της
όδοῦ
Ερμού.

Η καλλιτεχνία
μας
ένδιαφέρει,
σπεύδομεν
να θαυμάσωμεν
τάς
έκ-
θέσεις των
καλλιτέρων
ζωγράφων
και ν' αγοράσωμεν
τά έργα των.
Τά
θέατρα
και αί
συναυλίες
μας
έλκύ-
ουν
όταν ποτέ.
Χορεύομεν
αγρίως
και
αδιακρίτως,
παρακολουθόντες
με
αγρυπνον
προθυμίαν
τούς
τελευ-
ταίους
χορούς.
Πίνομεν
σααί! Και
όπως
έγραφε
προχθές
ή
άγαπητή
Μονταίν, και
το τελευταίο
σπιτάκι
δίδει
την
απογευματινήν
του, έφο-
διασμένον
καταλλήλως,
διά να
προ-
σφέρῃ
ένα
φλυτζάνι
του
ξανθοῦ
εὐ-
ώδους
αυτοῦ
ποτοῦ.

Κόπτομεν
τά
μαλλιά,
αδιακρίτως
σχεδόν
όλοι,
άρκει
ότι
το
προστάζει
ή
θεά
μόδα.
Κάνομεν
μανικιούρ
και
πεντικιούρ,
πίνομεν
οῦζο,
κρατούμεν
μαγκούρα,
και
έξ
οὐδεμιάς
αττίδος
το
φόρεμα,
πλουσίας
ή
πτωχῆς,
α-
ριστακράτιδος
ή
έργατρίας
δέν
λεί-
πει
ό
έσχατως
τόν
κόσμον
συνκλο-
νίσας
τύπος
του
Τούτ
Αγχι-Αμόν.

Και
είμεθα
εὐχαριστήμενοι
και
υπερφηφανεύομεθα
διά
τάς
εὐγενείς
κατά
την
άντιληψίν
μας,
προσπαθείας
διά
να
φθάσωμεν
το
ύψος
του
κα-
λῶς
έννοουμένου
πολιτισμοῦ,
και
τάς
αποκτηθείσας
έσχατως
συνηθείας
μας
αίτινες
χαρκτηρίζουσι
τόν
καλῶς
άνατεθραμμένον
αήθρωπον.

Πόσον
έντούτοις
άπατώμεθα
πι-
στεύοντες
ότι
άρκει
ή
αυναίσθητος
και
τυπική
παρακολούθησις
της
μό-
δας,
και
ή
μίμησις
και
έφαρμογή
έπουσιωδών
τινών
λεπτομερειών
της

καθημερινῆς
ζωῆς.
διά
να
φαινόμε-
θα
εκείνοι
που
έπαθυρμένοι,
ένήκα-
τά
δάθος,
δυστυχῶς,
δέν
είμεθα.

Διότι
δυστυχῶς
ναί, είνε
άληθές
ότι
παρ'
όλας
τάς
προσπαθείας
μας
και
τά
έξωτερικά
και
άνευ
σοβαράς
σημασίας
δείγματα
αυτά
της
προό-
δου
και
έξελίξεως
πρός
τόν
άληθῆ
πολιτισμόν,
καθυστεροῦμεν
πολύ.
Κα-
τά
βάθος
μένομεν
οί
ίδιοι,
άπελπι-
στικῶς
προσχεκολλημένοι
εἰς
πρωτο-
γενῆ
ἀνυπόφορα
έλαττώματα,
χω-
ρίς
μεγάλας
έλπίδας
συμμορφώσεως
και
μεταβολῆς.

Η
χειρίστη
των
προσφιλῶν
έξεων
τάς
όποίας
ἀδυνατούμεν
ή
δέν
άπε-
πειράθημεν
κάν
ν' ἀποβάλλωμεν
εἰ-
νε
ή
περιέργεια.

Θεωροῦμεν
ἀπαραίτητον
να
έπι-
χειρήσωμεν
ἀνατομίαν,
λεπτομερε-
στέραν
και
ἀκριβεστέραν,
εκείνης
την
χειροῦργον
επιχειρεῖ
έπί
πτώματος,
έπί
τοῦ
διχαινοντος
ή
καθη-
μένου
πλησίον
μας
εἰς
συνγέντρω-
σι
φιλικήν,
θεάτρου,
κινηματογράφου
ή
όπου
δήποτε
εὐρεθῶμεν.

Θ' ἀποθάνωμεν,
ἐάν
ἀφήσωμεν
έ-
στω
και
το
ελάχιστον
μέρος
του
σώ-
ματος
ή
προσώπου
ἀνεξερεύνητον.
Καί
τοῦτο
εἶνε
μεγάλη
μάλιστα
αὐ-
θάδεια,
έστω
και
αν
έπεσύραμεν
την
προσοχήν
του
ἐπισκοπούμενου
αὐτό-
μου.

Αλλ' ἀκριβῶς
τοῦτο
δέν
θέλομεν
να
έννοήσωμεν.
ότι
εἶναι
το
βαρὺ
πταίσμα,
ή
ἀσυγχώρητος
τόλμη
ένός
έχοντος
ἀξιώσεις
πολιτισμένου
αή-
θρώπου.
Τὸ
σικίρημα
ἀπορίας
του
θύματος
δέν
τόν
ἀνησυχεῖ,
δέν
τόν
πτοεῖ,
δέν
τοῦ
υπενθυμίζει
το
στοι-
χειῶδες
ἀγγόν
συναίσθημα
της
συ-
στολῆς,
ἀλλά,
θα
έλεγε
τις,
ότι
ἀ-

κρίδως τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐντείνει τὴν δύναμιν τῆς ὁράσεως καὶ αὐθαδέστερον συνεχίζει τὴν μηδὸλως ἀδρόφρονα ἐξερευνησὶν του.

Διατί τόση ἐπιμονή; πρὸς τίνα σκοπόν;

Πῶς ἐπιτρέπει ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ ἔμφυτος ἀτομικὴ μας ὑπερηφάνεια νὰ μᾶς κρίνουν καὶ δὴ οἱ ξένοι τόσον κολακευτικά; Μόνον αἱ προθήκαι τῶν καταστημάτων ἀνευ γογγυσμοῦ δύνανται νὰ ὑφίστανται τὰ βουλιμῶντα βλέμματά μας. τὴν ἐπισταμένην καὶ λεπτομερῆ ἐπισκόπησιν μας, χωρὶς νὰ θίγωνται, χωρὶς νὰ μᾶς οἰκτείρουν.

Τὰ ἔμφυχα ὅμως, ὁ πλησίον μας, ὁ ἔχων τὰς αἰσθήσεις ἐν τάξει τὴν ὅρασιν ἰδίως καὶ ἀκρόν, διαμαρτύρεται, ἐκνευρίζεται, ἀγανακτεῖ. Τοὺς ὀφθαλμοὺς δεθαίως, ὁ πάντα ἐν σοφίᾳ ποιήσας, ἐδῶρσεν, διὰ νὰ θαυμάζωμεν τὴν καλλονὴν τῆς φύσεως, καὶ ὅλας τὰς τελειότητας τῆς δημιουργίας του. Προσέτι νὰ προφυλασσώμεθα ἀπὸ τοὺς τριγυρίζοντας ἡμᾶς μυρίους κινδύνους. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου, μέχρι τοῦ νὰ καθιστάμεθα ὀχληροὶ καὶ φορτικοί, εἰς τὸν ἡρέμως ἀπαλαμδάνοντα τὴν μουσικὴν ἢ τὸ θέαμα οἶονδήποτε, πλησίον μας. ἡ ἀπόστασις εἶναι τεραστία καὶ ἡ τόλμη τραγικὴ.

Καὶ ἀναφέρω ἐν λυπηρὸν ἐπεισόδιον χαρακτηριστικόν. τῆς κακῆς ταύτης συνηθείας μας.

Νέα καὶ ὠραία κυρία, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων δὲ ἀπεδείχθη Γαλλίς τὴν ἔθνικότητα, συνοδευομένη ὑπὸ σοβαροῦ κυρίου, προφανῶς συζύγου τῆς, ἔτυχε εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Κεντρικόν» πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς

ἐν ἐκ τῶν θεωρείων τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς,

Εὐμεσολάβει τὸ διάλειμμα τοῦ δευτέρου ἀπογευματινοῦ προγράμματος καὶ κατὰ τὸ σῆμα, ἐπ' ἀρκετὰ λεπτὰ τῆς ὥρας, προσεφέρθη εἰς τοὺς ἀναμένοντας θεατὰς ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξερευνήσουν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τὴν τελευταίαν γωνίαν τῆς αἰθούσης, περισσότερο ὅμως τοὺς παραπλεύρως, ἔμπροσθεν, ὅτις θεν, ἐν τοῖς θεωρείοις καὶ τῷ ὑπερώῳ καθημένους θεατὰς.

Κάτωθι τοῦ θεωρείου τοῦ ἐν λόγῳ ζεύγους, μετὰ ἄλλων ἐκάθητο καὶ μία δεσποινίς, μετὰ νεαροῦ λεοντιδέως.

Ἀφ' ἧς δὲ στιγμῆς ἡ ξένη κυρία μετὰ τοῦ συνοδοῦ τῆς, ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν θέσιν των, ἡ ἐν λόγῳ δεσποινίς, μόνη κατ' ἀρχάς, ἀλλὰ παρασύρασα μετ' ὀλίγον τὸν σύντροφόν τῆς εἰς τὸ ταξίδι τῶν ἐξερευνησέων τῆς, ἤρχισε ἀμφοτέρω κατὰ τὸ σῆμα, νὰ παρατηρῇ ἐπισταμένης τὴν κυρίαν καὶ νὰ μεταδίδῃ τὰς ἀντιλήψεις τῆς εἰς αὐτὸν καὶ νὰ συζητοῦν μαζὺ ἐπὶ ἑκάστου μέρους τοῦ προσώπου, ἢ τῆς ἀμφίσεως τῆς ξένης. μαιδιῶντες συγχρόνως, ἐνῷ ἡ δεσποινίς δὲν ἔπαυε νὰ ἐκτοξεύῃ μύδρους διὰ τῶν αὐθαδῶν βλεμμάτων τῆς.

Τὸ πρᾶγμα ἤρχισε νὰ σκανδαλίζῃ τοὺς πέριξ. Πάντες ἀντελήφθησαν τὸ αἶτοπον καὶ μὲ προφανή δυσφορίαν παρετήρουν τὴν παρεκτροπὴν δεσποινίδα, ἐνῷ μετὰ συστολῆς καὶ πλαγίως ἔρριπτον τὰ βλέμματα εἰς τὴν ἐν τῷ θεωρείῳ κυρίαν, ἥτις ἀναμφισβητήτως τοῦ δὲν τὸ ψεκτὸν παρουσίαζε.

Τοῦναντίον ἦτο κομφάτατα καὶ πλουσίως ἐνδεδυμένη καὶ τὸ σύνολόν τῆς εὐγενὲς καὶ λεπτὸν, ἐδείκνυε

ὅτι ἄνῃκε εἰς καλὴν κοινωνικὴν τάξιν καὶ ἦτο κατὰ πάντα ἀξία σεβασμοῦ. Ἀρα ἡ περιέργεια τῆς Αὐθιδος, δὲν ἐδικαιολογεῖτο ποτὶς.

Ἡ ὑφισταμένη τὴν ἀνατομίαν κυρία ἐπὶ πολὺ δὲν ἔδιδε προσοχὴν, ἡ τοῦλάχιστον ἐφαίνετο ὅτι δὲν δίδει. Ἀλλ' ὅταν καὶ πολλὰ ἄλλα βλέμματα ἤρχισαν νὰ ρίπτονται ἐπ' αὐτῆς ἤρχισε νὰ στενοχωρῆται πολὺ, νὰ ἐκνευρίζεται καὶ ἐπὶ τέλους κύπτουσα ἀντήλλαξε ὀλίγας λέξεις μετὰ τὸν συνοδόν τῆς, ὅστις τότε, προσέειπε ἀντελήφθη τὸ γεγονός καὶ λαβὼν τὸν πῖλον του, ἐξηλθε τοῦ θεωρείου, κατευθυνθεὶς πρὸς τὴν ἐξόδον τοῦ θεάτρου.

Ἀμέσως ὅμως ἀλλάζει κατεύθυνσιν εἰσέρχεται εἰς τὴν πλατείαν, πλησιάζει τὸ ἐν λόγῳ ζεύγος, καὶ ἀποκαλυπτόμενος ἀπευθύνει τὸν λόγον γαλλιστὶ εἰς τὸν νεαρόν καὶ ἡλιθίως χάσκοντα λεοντιδέα, ἐν ᾧ, ἡ μοῦδερνα ἀθῆς, ἡ μὲ ἀξιώσεις κοσμικῆς καὶ ἀριστοκρατίας, — χωρὶς ἄλλο τὸ ἔδειχνε ἡ προσπεποιημένη προσπάθεια τῆς ἐνδυμασίας τῆς — ἐκοκκίνιζε ἔως τ' αὐτιά, εὐχομένη ἀσφαλῶς, νὰ διαλυθῇ ὡς νέφος, ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν τῆς.

Τί διημιέθη μετὰ τῶν δύο ἀνδρῶν ἀγνωστοῦμεν. Ἴσως οἱ πλησιέστερον καθήμενοι ν' ἀντελήφθησαν, Ε-καίνο τὸ ὅποιον ἡμεῖς εἶδομεν εἶναι ὅτι ὅταν τὰ φώτα τῆς αἰθούσης ἐσβυσαν, διὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ ταινία. τὸ ζεύγος τῆς πλατείας ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ. Καὶ ἔπραξεν ἀριστα.

Κατόπιν ἐπληροφόρηθημεν, ὅτι τὸ ὑποστάν τὴν ἀχαρκτηρίστον ἐπιθέσιν ζεύγος ἀνῃκε εἰς τὴν ἐπι-

λεκτον Γαλλικὴν παροιμίαν τῆς πρωτευούσης μας.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐν παράδειγμα τοῦ ἐλαττώματός μας, τῆς αὐθαδέους περιεργείας καὶ τῆς ἐλλείψεως σεβασμοῦ πρὸς τὸν πλησίον μας.

Ποῖα ὠφελήματα ἀπεκόμισε ἡ παρεκτραπεῖσα, ἡ περιφρονήσασα τοὺς στοιχειώδεις κανόνας τῆς ἀδρότητος δεσποινίς; Ἀπλούστατα ἔγινε τὸ ἀντικείμενον ὀμιλίας ἄρκετοῦ κόσμου, μετὰ τῶν ὁποίων θὰ εὕρισκοντο πιθανώτατα καὶ γνωστοί τῆς. οἱ ὅποιοι θὰ ἐμέμφθησαν τὴν διαγωγὴν τῆς.

Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ θὰ γίνῃ μάθημα εἰς αὐτὴν καὶ πολλὰς ἄλλας παρισταμένας ὁμοφύλους τῆς, διὰ νὰ μὴ χαρακτηρίζωμεθα ὡς ἀγροῖκοι καὶ νὰ μὴ στερεοῦται ἡ πεποίθησις τῶν ξένων καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐν στιγμαῖς ὀρθολογισμοῦ, ὅτι παρ' ὅλα τὰ φαινόμενα μένομεν ἀδιόρθωτοι.

ΝΑΪΣ

Ο ΚΡΙΝΟΣ

Μὴ βλέπεις τ' ἄσπρα μου μαλλιά
εἶναι λευκὸς κι' ὁ κρῖνος
μὰ ἔχει καρδιά κ' αἰσθάνεται
καὶ ἀγαπᾷ κ' ἐκεῖνος.

ΘΑΧΕΣ ΛΙΓΥΣΕΙ

Σίδερο νάσουν θάχες λιγύση
στὸν ἔρωτά μου τὸν φλογερὸ
κι' ἂν ἦσουν ἄγαλμα θὲν ἀμίλοῦσες
μὲ τὰ τραγούδια μου τόσον καὶ ὁ
ΔΟΓΗΣ

ΦΙΛΑΤΕΛΙΣΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Βραζιλία.

Εἰς τὴν ἀναμνηστικὴν σειρὰν τοῦ 1923, προσετέθη καὶ ἓν νέον γραμματόσημον τῶν 200 ρέις, ρόζ.

Δάντσιγκ.

Πρό τινας ἐγκυκλοφόρησαν τὰ νέα γραμματόσημα, με ἐπισφράγι-σιν τῆς ἀξίας των διὰ τοῦ νέου νομίσματος, καλουμένου «Φλωρινίου τοῦ Δάντσιγκ». Ἰδοὺ αἱ ἀξίαι τῶν ἐκδοθέντων·

1	φλωρινίου ἐπὶ 1 ἑκατ. μάρκων
2	φλωρινίων » » »
3	φλωρινίων » » »
4	φλωρινίων » » »
5	φλωρινίων » » »

Τὸ 1 φλωρινιον ἰσοῦται πρὸς 1)25 τῆς Ἀγγλικῆς λίρας, ὑποδια-ρεῖται δὲ εἰς 100 πφένιγκ.

Ούραγουάη.

Τὴν 12ην Οκτωβρίου ἐγκυκλοφό-ρησε μία νέα σειρὰ γραμματοσή-μων, εἰς ἀνάμνησιν τῆς μάχης τοῦ Σαράντι (διαμέρισμα τῆς Φλωρίδος) ἀποτελεσμένη ἀπὸ τὰς ἐξῆς ἀξίας· 5 μιλ. 1 σέντς, 2, 2, 5, 8, 12, 20, 36, 50 1 καὶ 2 πέζος.

Ρωσία.

Μία νέα σειρὰ πωλουμένη εἰς χρυσὰ καλίκια, ἐγκυκλοφόρησε πρό

τινος ἐν Ρωσίᾳ.

Ἡ σειρὰ αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἐξῆς ἀξίας·

Τοῦ 1 κ. πορτοκαλλί, τῶν 3 κ. ἐρυθρόν, τῶν 5 κ. ἰνδοκόκκινον, τῶν 6 κ. μπλε ἀνοιχτόν καὶ τῶν 10 κ. μπλε βαθύ.

Ἡ ἀξία τῆς σειρᾶς εἰς γαλλικὰ φράγκα ἀνέρχεται εἰς 10—12 φρ.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΥ

ΣΗΜ. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ἀνταπόκρισιν ἀπευθυντέον κ. Κ. Αγγέλου, Γραφεῖα «Θησαυροῦ».

Α. Ο. Δ. Ο.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὁ μικρὸς ἀνεψιὸς τοῦ Τζὼν Ροκφέλλερ (τοῦ πλουσιωτέρου ἀνθρώπου τοῦ κόσμου) «ἐντεμπουτάρισεν» ἐσχάτως εἰς μίαν τῶν τραπεζῶν τοῦ γηραιοῦ θεῖου του ὡς κλητῆρ.

Οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ὅποιοι ἐσπευσαν νὰ τὸν συγκαροῦν ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, ἔβα πλάγησαν κάπως, ὅταν τὸν εἶδον σαράωνοντα μετὰ μεγάλῃν ὄρεξιν τὰ γραφεῖα καὶ γεμίζοντα τὰ καλαμάρια.

Εκεῖνος ὅμως ἐδήλωσεν ὅτι «δι' ὅλα τὰ πράγματα πρέπει ν' ἀρχίσῃ κανεὶς ἀπὸ κάπου» καὶ ὅτι «ἡ ἀρχὴ δὲν σημαίνει.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΛΟΓΙΟΣ ΝΕΟΣ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δ. Ι. Καλογροπούλου)

Απὸ μικρὸς δὲν εἶχε κλίσιν εἰς τὰ γράμματα. Τὸ Γυμνάσιον ἰδίως διή-νυσε μετὰ πολλῶν ἐμ τοιῶν. Εἰς κά-θε τάξιν μεταξισταστέος. Τὰ Ἑλληνικὰ τὰ ἀντιπαθοῦσε μετὰ τὰ ἀνώμαλα ρή-ματα, τὰ Μαθηματικὰ δὲν τὰ ἐν-νοοῦσε, τὰ Λατινικὰ τὰ ἐθεώρει ἄ-χρηστα, τὰ Θρησκευτικὰ τὰ περι-φρόνει—παπᾶς, ἔλεγε, θὰ γίνω;—εἰς τὴν Ἱστορίαν τὰ ἐθαλάσσωσε συγ-χέων πρόσωπα καὶ γεγονότα, ἐνῶ αἱ χρονολογίαι ἐχοροπηδοῦσαν τρελλὰ εἰς τὸ μυαλό του, ἡ Λογικὴ... ποὺ νὰ ὑπάρξῃ λογικὴ εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἀκαταστασίαν ἡ ὁποία ἐπεκρά-τει εἰς τὴν κεφαλὴν του; Κακὸς δὲν ἦτο, ἀλλ' ἦτο συχνὰ ἀφηρημένος καὶ πάντοτε τεμπέλης. Κατόπιν τέλος πυλυωδύνου... μελέτης ἀπεφοίτησε τοῦ Γυμνασίου μετὰ τὸν βαθμὸν σχε-δὸν καλῶς.

Ἐν τούτοις εἶχε φαντασίαν καὶ κά-ποιαν εὐχέριαν εἰς τὸ νὰ καταστρώ-νῃ στοχασμούς. Εἰδιάβαζε μυθιστο-ρήματα, περιοδικὰ, ἀνθολογίες, πα-ρηκολούθει, ἐπιπόλαια πάντοτε, τὴν φιλολογικὴν κίνησιν καὶ ἔγινε μέ-λος μιᾶς φοιτητικῆς συντροφίᾳς.

Ἀρχισε γράφον ἀπὸ τὸ δυσκολώ-τερον εἶδος τῆς φιλολογίας. Τὴν ποίησιν. Κατ' ἀρχῆς ἔκαμε ἀκρο-στοιχίδας, διέπραξε κατόπιν μερικὰ τετράστιχα ρωμαντικά· ὕμνησε καὶ

αὐτὸς τὰ μάτια, τὰ χεῖλη, τὴν κό-μην, τὰ στήθη τῆς «Ὠραίας» του καὶ μόνον ἀνεκρίτετο ὁ ἐνθουσιασμός του εἰς τὴν καρδίαν τῆς, ἣν ἐκεραυ-νοδόλει... διὰ τὰς... φανταστικὰς ἀ-πιστίας τῆς. Διὰ τοὺς στίχους του ἐπεστρατεύοντο τὰ ἄστρο τὰ ἀνὴρ, τὰ κύματα, διάφορα ἐπιρρήματα, ἐρωτηματικά, θαυμαστικά, ἐπιφωνή-ματα. Ἡ ὁμοιοκαταληξία ἐπασχεν ἀ-πὸ χρονίαν ποδάγραν, λέξεις ἐξεθλί-βοντο, συνεθλίβοντο, ὅπως χωρέ-σουν διὰ τοῦ ἀιρωτηριασμοῦ εἰς τὸν δύστροπον στίχον.

Τὰ ποιήματά τ' ἐνίστε τὰ ἀπύγ-γελλε εἰς φιλικὸς κύκλους, τὰ πρῶ-τα δὲ τὰ ἀπέστειλεν εἰς ἓν λαθρό-βιον περιοδικὸν μετὰ μίαν ζολακεπι-κὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν διευθυνσιν δι' ἧς ἐπικαλεῖτο τὴν «πολύτιμον» ὑποστήριξιν τῆς ἐκ τῆς ὁποίας ἐξηρ-τᾶτο τὸ μέλλον του, σιναπέστειλε· δὲ καὶ γραμματόσημον διὰ τὴν ἀ-πάντησιν. Ἄλλοτε ἐσώκλειε μετὰ τοῦ ποιήματος καὶ μίαν ἐξάμηνον συν-δρομήν, ὡς δέλεαρ. Εἰδημοσιεύθη-σαν 3-4 ἰς τῆς στήλην «Συνεργα-σία ἀναγνωστῶν». Ἐκτοτε ἐφαντά-σθη ὅτι ἔγινε λόγιος, ποιητής. Καὶ ὁ ἴδιος ἀποροῦσε διὰ τὴν ἐξέλιξιν του. Ἀπὸ τὰ γράμματα ποὺ ἔγραφεν εἰς τὴν Ἀρσακιάδα, ἔφαινε ἀνθρω-πος τῶν γραμμάτων.

Αλλά διατί νὰ μὴ θίξῃ καὶ τὸν περὶ λόγον; Ἦτο εὐκολώτερον αὐτό. Ἐπειτα, ἓνα πνεῦμα εὐρείας μορφώσεως ὅπως ἦτο τὸ ἰδικόν του εἰς ὅλα ἡμποροῦσε ν' ἀναμειχθῇ ἐπιτυχῶς, ὅλα νὰ τὰ δοκιμάσῃ ἱκανοποιητικῶτα. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐδυσκολεύθη κάπως. Ὑπῆρχεν ἐν ἐμ πόδιον. Αἱ ἀναδόχοι αἱ τοῦ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ὁποίων ἐπεκαλεῖτο τὴν συμβουλὴν τῶν αἰκείων καὶ φίλων. Πῶς νὰ στελεχίσῃ εἰρόγγραφα πρὸς δημοσίαις μὲ ἀνορθογραφίας; Ἀλλ' εὗρε τὸν τρόπον ν' ἀπαλλαγῇ καὶ ἀπὸ τὴν ἐνάχλησιν αὐτὴν. Ἐγίνε μαλλιαρὸς. Ἐγραφε δηλαδὴ ὅπως ἤθελε. Ἀν ἄλλοτε εἰς τὴν Δ' τάξιν τοῦ Γυμνασίου διότι ἔγραψε τὸ αὐριον «ἄβριον» ἐπαρσημοφορήθη δι' ἐνὸς μηδενικοῦ, τώρα ἡμποροῦσε κάλλιστα νὰ γράφῃ ἔτσι, χωρὶς νὰ φαίνεται ἀγράμματος. Ἀγόρασε τὸ «Ταξίδι» τοῦ Ψυχάρη—τὸ ὕψος του δὲν τοῦ ἄρρεσε καθόλου. Ἐσταχυολογήσε ὅμως μερικὰς λέξεις ψυχαρικῆς προσελύσεως,—καὶ τὸν «Ταμπουρά καὶ Κόπανο» τοῦ Πάλλη. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀρχὴ τοῦ σταδίου τοῦ λογίου νέου, ἐκ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀντλῶντος τὰς ἐμπνεύσεις του.

Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς γνώσεις του. Τῇ βοηθείᾳ μίας διδασκαλίσσης ἥτις τοῦ παρέδιδε γαλλικά καὶ τὰ ... χεῖλη της, ἐδιάβασε ἓνα δυὸ Γάλλους ποιητὰς, ὧν καὶ ἐληγάτισε τὰς ιδέας, ἄλλοτε ἀντιγράφων καὶ ἄλλοτε μιμούμενος αὐτοῦς. Οὕτω τὰ ἔργα του ἀπετέλουν ἐν Μωσαικὸν ἰδεῶν ξένων καὶ ἰδικῶν μας συγγραφέων, συγκεκολλημένων διὰ τοῦ ἰδικοῦ του λεξιλογίου. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἤρchiσε νὰ πιστεύῃ καὶ ὁ ἴδιος ὅτι εἶχε τάλαντον. Εφ' ὃ καὶ ἐφούσκωνεν ὡς

Ἰνδι νος, δηλαδὴ ὡς Γάλλος, τὸν ὁποῖον ἀντέγραφε.

Εἰς τὰ πρωτόλειά του ἐφάνη ὅλη του ἡ ἀχαλίνωτος φαντασία. Κάποτε περιέγραψε τὸ κεφάλι τῆς «Βακίνης του». Ἀπεκάλεσε τὸ «ἀπὸ ἐλεφανταστοῦν» μέτωπόν της ἱερὸν ναοῦ, τὴν ῥίνα της βωμόν, ἀνωθεν τοῦ ὁποίου ἔκατοι δύο λαμπάδες—οἱ ὀφθαλμοὶ της—ἐνῷ αἱ βλεφαρίδες ἐξετέλουν χρῆμα καπνοῦ. Ἀλγότε πάλιν ἔγραψεν ὅτι ἡ «κόρη τῶν ὀνείρων» τοῦ ἦτο νύμφη κροκόπεπλο διασχίζουσα τὰ δάση τῶν διαλογισμῶν του καὶ πῆευσεν εἰς τὰ πελάγη τῶν δακρύων του, χωρὶς νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ἐπὶ τῇ δύστηνος εἰς τὰ πελάγη, ἢ ἔαν—ὁ περ καὶ πιθανώτερον—ἀπεπλανήθη εἰς τὰ δάση. Οὔτε καὶ κάποιος τοῦ εἶπεν ὅτι εἶνε πολὺ τολμηραὶ αἱ παρομοιώσεις του, ἀπήντησε:

— Εγὼ εἶμαι συμβολιστής.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δράσεώς του, ἐνέσκηψεν εἰς τὰ γραφεῖα ἁποίας ἐφημερίδος, ἡ ὁποία εἶχε τὴν... τελευταίαν κυκλοφορίαν, προσληφθεὶς τῇ συστάσει ἐνὸς ῥεπόρτερ φίλου του. Συνειργάζετο εἰς τὰ «ψιλά» χωρὶς νὰ πέρνῃ ψιλά—per honore τοῦτέστιν—. Ἐγραφε πενιές, πεταχτὰ, εἰδησοῦλες, μὲ τὸ ψευδώνυμον Πάρις. Εἰς ἀμοιβὴν τοῦ παρεῖχετο κανὲν εἰσιτήριον διὰ τὰ θέατρα καὶ τὰς συναυλίας. Δὲν ἐδίστασε τότε νὰ αὐτοχειροτονηθῇ εἰς κριτικόν. Ἐκρίνε τὰ θεατρικὰ ἔργα, τοὺς ἡθοποιοὺς, τὸν σκηνοθέτην—κάποτε ἐξέτιναξε τὸν θυρωρὸν «ἀνοικεῖως συμπεριφερόμενον» διότι τοῦ ἐξήτησεν εἰσιτήριον. — Ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς συναυλίας ἔπρεπε νὰ ἔχῃ γνώμην. Ἀνεκάλυψε κάποτε ὅτι τὰ πρῶτα βιολιά δὲν ἦσαν σύμφωνα μὲ τὰ δεύτερα. Ἀλλὰ μὴ

πως καὶ διὰ τὰς καλλιτεχνικὰς ἐκθέσεις ἦτο ἀδιάφορος; Ἀδιάφορον ἀν-νέχεεν ἐλαιογραφίας, ὕδατογραφίας καὶ κριτιδογραφίας.

Ἐν ὑπελείπετο. Νὰ τυπωθῇ ἡ εἰκὼν του. Νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ φυσιογνωμία του. Κατὰ καλὴν του τύχην εἰς φίλος τοῦ ἐξέδωκεν ἐν φύλλον, πομπωδῶς τιλοφορηθὲν «Λογοτεχνικὴ Επιθεώρησις» καὶ τὸ ὁποῖον προσηγγέλη ὡς μοναδικόν. Καὶ ὑπῆρξεν ὄντως μοναδικόν, διότι ἐν καὶ μόνον φύλλον ἐξεδόθη. Ὁ «λόγιος νέος» μας ὁσφρανθεὶς ἐγκαίρως τὴν μακροβιότητα τοῦ περιθωρίου, ἔσπευσεν ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ἐγγραφῆς συνδρομητῶν νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀθανασίαν τοῦ πρώτου φύλλου τὸ κλισέ του, κατασκευασθὲν ἰδίᾳ δαπάνῃ. Εἰς αὐτὸ ἐνεφανίζετο μὲ πολλὰ μαλλιά, μὲ γραβάταν κυμαινομένην καὶ μὲ ὕφος ἐκστατικόν, δηλαδὴ μὲ μάτια γοητωμένα ὥστε ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸν... φηκόν. Καὶ οὕτω ἐλανσαρίσθη καὶ εἰκονικῶς ὁ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τῶν Γάλλων ποιητῶν ἐκκολαφθεὶς «λόγιος νέος».

Μετά τινα καιρὸν μετέβη δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Αἴγιναν. Ἡ εὐκαιρία δὲν ἔπρεπε νὰ χαθῇ. Καὶ ἀνηγγέλη τὸ γεγονός ὡς ἑξῆς:

«Ἐπανῆλθεν ἐκ ταξιδίου ἀναψυχῆς ἀνὰ τὸν Σαρωνικὸν ὁ λόγιος νέος κ. Πίπης Τιτικόπουλος, ὁ γνωστός ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Πάρις Ἀλαμπουρνέζης».

Τώρα πλέον νομίζει ὅτι ἡ Δόξα ἔρχεται νὰ τοῦ χαϊδεύσῃ τὸ μέτωπόν του, ἀφοῦ ἡ φήμη ἀπεκάλυψεν ἤδη ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον τὸν μετρίοφρονα νέον, ὅστις ὑπὸ τὸ νεωτεριστικὸν ψευδώνυμόν του ἔθυσεν εἰς τὸν βωμόν τῆς Τέχνης—κατὰ

τὸν βιογράφον του—ἐθεράπευε τὰς Μούσας, ἀνήρχετο τὴν κορυφὴν τοῦ Ἰακκασσοῦ, ἀνερχοῦντο ἐλικοειδῶς εἰς τὰς κλιτύας τοῦ Ἐλικῶνος». Ἐδῶ, διὰ νὰ μὴ κάμω ἀντίπραξιν εἰς τὸν ἀνάδοχον τοῦ φιλολογικοῦ του βαπτίσματος, σταματῶ, εἴτε ἄλλως τε νέος ἀκόμη, εὐρίσκεται εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς πνευματικῆς του καρ' ὀλίγον νὰ εἴπω φυματιώσεως—ἀναδείξεως ἢ μᾶλλον ἐπιδείξεως. Ἀς εὐχρηθῶμεν εἰς τὸν κύριον Τιτικόπουλον ἢ Ἀλαμπουρνέζην τὸν φιλολογικὸν βίον ἀνθόσπαρτον καὶ καλλιστέφανον, ὅπως ἔγραφον αἱ ἐφημερίδες τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, μολοῦντι ὑπάρχουν ὅλαι αἱ ἐνδείξεις ὅτι θὰ μείνῃ ἰσοβίως λόγιος νέος.

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Νέα ἀνέκδοτος σειρά).

Τοῦτακτικὸς συνεργάτουρας κ. Ε. Σκόκου)

ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ

Ἐσχώρισαν τὴ συντροφίαν
ὁ Μάιος κ' ἡ Τιτίκα...
ἔπῃρε αὐτὴ τὸ φίλο του,
καὶ αὐτὸς πῆρε, .. τὴν προῖκμ!

ΣΥΝΕΠΙΡΑΣΙΣ ΟΜΟΙΔΕΑΤΩΝ,

Πᾶνε γὰρ συζήτησι
καὶ γὰρ νὰ μὴν ταῦρον σκοῦρα,
γὰρ καλὸ καὶ γὰρ κακὸ
παίρνουν καὶ ἀπὸ μιά... μαγγοῦρα!

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Κατὰ τὰς γενομένας ἀρχαιρεσί-
ας εἰς τὸν Σύλλογον Φοιτητῶν Φαρ-
μακευτικῆς ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς κ.
Κωνσταντῖνος Βέλλος πρόεδρος, κ.
Νικήτας Φανουράκης ἀντιπρόεδρος
κ. Κανέλλος Κανελλόπουλος ταμίας
καὶ ἀντιπρόσωπος Φοιτ. Φαρμα-
κευτικῆς παρὰ τῇ Ομοσπονδίᾳ, Α-
θαν. Οἰκονόμου Γραμματεὺς κτλ.

Εἰς τὸν Σύλλογον Φοιτητῶν Νο-
μικῆς ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ανδρέας
Τσάρας πρόεδρος, Θεμιστοκλῆς Α-
λεξόπουλος Γραμματεὺς, Ἰωάννης
Μάρκου ταμίας κτλ.

Εἰς τὸν τῆς Χημείας οἱ κ. κ. Εὐ-
άγγελος Μπόμπος πρόεδρος, Γεώρ-
γιος Λεωνίδας ἀντιπρόεδρος, Αρι-
στείδης Παναγιωτόπουλος γραμ-
ματεὺς, Παῖζης Αναστάσιος ταμί-
ας κλπ.

ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Α. Ο. Δ. Ο.

Εἰς τὸ Λονδῖνον μία προκαταρ-
κτικὴ Ἐμπορικὴ Σχολή, ἥνοιξεν ἐν
τῷ τοῦ ἰδρύματος τοῦ ἐπαιδευτη-
ρίου ἐν ἰδιρίτερον «σχολεῖον πάντο
πωλεῖον».

Περὶ τοὺς τριάκοντα μαθηταί
ἀμφοτέρων τῶν φύλων, σπουδάζον-
τες τὴν μπακαλικήν, θὰ ἔχουν οὖ-
τω τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀποκτήσουν
καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πρακτικὴν

Οἱ Ἀθηναῖοι οἱ ὅποιοι θαυμά-
ζουν τὰ μεγάλα αὐτοκίνητα λεωφο-

τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην 19-
12 ἐδόθη ὑπὸ τῆς Φοιτητικῆς Λέ-
σχης θεατρικὴ παράστασις, ἡ ὁποία
ὡς ἐκ τῆς τελείας διοργάνωσός της
ἐπέτυχε πλήρως, ἡ εἴσοδος πάντοτε
δωρεάν.

Τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους θὰ
γείνη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τελετὴ
κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ δοθοῦν ἰδιο-
χείρως παρὰ τοῦ κ. Πρυτάνεως τὰ
βιβλία εἰς τοὺς πρωτοετείς φοι-
τητάς.

Μερικοὶ ἐκ τῶν κ. κ. συναδέλφων
ἐννοοῦν νὰ ὑποστηρίξουν τὰ πολι-
τικά των φρονήματα καί... ἐμπρά-
κτως. Πρὸ ἡμερῶν δύο ἐξ αὐτῶν ἐ-
ξυλοκοπήθησαν ἀγρίως.

ΚΑΝΕΛ. Θ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ρεῖα τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου με-
τὰς 40 θέσεις, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐβλε-
παν τὸν κολοσσὸν τῶν ὠτομύς.

Εἶναι οὗτος ἐν νέον λεωφορεῖον
δι' 110 ἐπιβάτας ἐμφανισθὲν ἐσχέ-
τως εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ ἐκθεσιν τῶν
αὐτοκινήτων.

Λέγον ὁμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι ὁ
Λεβιάθαν αὐτὸς θὰ χρησιμεύσῃ μό-
νον εἰς ἐξοχικὰς διαδρομὰς, καθ' ὅ-
σον ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου δὲν
ἐπέτρεψε τὴν ἐντὸς τῆς πόλεως χρῆ-
σιν του.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ "Η ΥΓΡΟΝ ΠΥΡ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

τοὺς στόλους αὐτῶν καὶ οὕτως ἠναγ-
κάσθησαν νὰ διαλύσωσι τὴν ποιορ-
κίαν. Τῷ 941 χίλια ρωσσικά πλοῖα
ἐπολιορκῆσαν καὶ πάλιν τὴν Κων-
σταντινούπολιν, ἀλλ' οἱ πολιορκού-
μενοι διὰ 15 μόνον πυρφόρων πλοίων
κατέκαυσαν τὰ ρωσσικά πλοῖα. Οἱ
βυζαντινοὶ μετεχειρίζοντο τὸ πῦρ
τοῦτο οὐ μόνον εἰς τὴν θάλασσαν
ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ξηρὰν, δι' αὐτοῦ
δὲ ἀπέκρουον τὰς ἐναντίον τῆς
Κωνσταντινουπόλεως συνεχεῖς ἐπι-
θέσεις τῶν βαρβάρων.

Πῶς δὲ ἐξεσφενδονίζετο τὸ ὑγρὸν

πῦρ; Εἶχον εἰδικὰ πλοῖα ἀνάλογα
τῶν πυρπολικῶν τὰ ὁποῖα μετεχει-
ρίσθησαν οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν ἐπα-
νάστασιν τοῦ 1821. Τὰ πλοῖα ταῦ-
τα ἔφερον μηχανήματα, τὸ ὁποῖον διὰ
χαλίνων σωλῆνων ἐξεσφενδόνιζε
τὸ ὑγρὸν πῦρ κατὰ τῶν ἐχθρι-
κῶν πλοίων. Τότε προηγείτο κα-
πνὸς, εἰτα ἀνεδίδοντο φλόγες, ταύ-
τας συνώδευσεν ἰσχυρὸς κρότος ἐντὸς
δὲ τοῦ πλαιῖον ἐξερρήγνυτο πρῶτα
ἡ ὁποία ἦτο δύσκολον νὰ σβεσθῇ
δι' ὕδατος. Ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν χει-
ρῶν ἐξεσφενδόνιζον σωλῆνας πλή-
ρεις ἰδίου μίγματος κατὰ τε τὰς ναυ-
μαχίας καὶ τὰς πολιορκίας.

Ἡ σύνθεσις τοῦ ὑγροῦ πυρός ἡ
το μυστικὸν τοῦ Κράτους ἐπιμελέ-
σταντα φελοσόμενον. Οἱ αὐτοὶ ἀ-
τομὲς παρέδιδον τὸ μυστικὸν τοῦ-
το εἰς τοὺς διαδόχους των. Ἀλλ' ἀ-
πὸ τί συνίστατο τὸ κατα τρεπτικὸν
τοῦτο ὑγρὸν πῦρ; Ὁ διάσημος Γάλ-
λος χημικὸς Βερτελὼ ὑποθέτει ὅτι
τοῦτο συνίστατο ἀπὸ θείου, νίτρου
καὶ πίσσης ἢ ἄλλας ρυτινώδεις οὐ-
σίας, δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς
πρόδρομος τῆς πυρίτιδος.

Τὸ μυστικὸν ὄρυς τοῦτο, κατὰ
τινας δὲν διετηρήθη. Οἱ Μουσουλ-
μάνοι τὸ ἔμαθον διὰ προδοσίας
καὶ μετεχειρίσθησαν τὸ ἑλληνικὸν

πῦρ μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας κατὰ τὸς πρὸς τοὺς Σταυροφόρους πολέμους αὐτῶν, ἀπὸ τῆς πέμπτης Σταυροφορίας γενομένης ἀπὸ τοῦ 1212—1221. Τὸ μετεχειρίσθησαν καὶ πολὺ βραδύτερον ἄλλ' εἰς μικροτέραν κλίμακα, διότι ἡ ἐφευρέσις τῶν τηλεβόλων κατέστησε τὰς ἐκ τοῦ συστάδην ναυμαχίας ἥτιον συνεχεῖς.

Υποτίθεται ὅτι αἱ ἐκρηκτικαὶ δβίδες τῶν ὁποίων ἐποίησαν χρῆσιν οἱ Γερμανοὶ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων, ἀπετελοῦντο ἐκ μίγματος, χρῆσιν τοῦ ὁποίου ἐποίησαν οἱ Βυζαντινοί. Ὡστε ἐφευρέτης τῆς ἐκρηκτικῆς ὕλης ὑπῆρξεν ὁ Βυζαντινὸς Καλλίνικος.

ΚΙΝΙΝΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἀπὸ τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1923 ἡ τιμὴ πωλήσεως τῆς κινίνης τοῦ Κράτους ἡλαττώθη καὶ πάλιν σημαντικῶς, κατόπιν τῆς πτώσεως τοῦ συναλλακτικοῦ καὶ τῆς σημαντικῆς οἰκονομίας, ἥτις ἐπετεύχθη κατὰ τὴν τελευταίαν προμήθειαν κινίνης, κλεισθεῖσαν αἰς τιμὴν εὐθηνότεραν καὶ τῆς προπολεμικῆς.

Αἱ τιμαὶ χονδρικῆς πωλήσεως, ἐν ᾗ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἦσαν κατὰ κυτίον ὑδροχλωρικῆς δρχ. 27, διθεικῆς δρχ. 18 καὶ φυσίγγων δι' ἐνέσεις δρχ. 18, ἡλαττώθησαν κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον εἰς δρχ. 20 κατὰ κυτίον ὑδροχλωρικῆς, δρχ. 16 διθεικῆς καὶ δρχ. 16 κατὰ κυτίον τῶν 10 φυσίγγων.

Ἀπὸ δὲ τῆς 5 Δεκεμβρίου ἐ.ε. ἡ τιμὴ ἡλαττώθη πάλιν εἰς δρχ. 15 κατὰ κυτίον ὑδροχλωρικῆς, δρχ. 12 κατὰ κυτίον διθεικῆς καὶ δρχ. 10 κατὰ κυτίον τῶν 10 φυσίγγων.

Ἐπομένως ἐντὸς διαστήματος τριῶν μηνῶν, τὸ Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἡλάτωσε τὴν τιμὴν τῆς κινίνης ἀπὸ τῆς ὑφισταμένης κατὰ τὸ θέρος τιμῆς κατὰ 45 οἰο, ἀποβλέψαν εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν

ἀνακούφισιν τῶν ἀπορωτέρων ἰδία τάξεων, διὰ τῆς παροχῆς εὐθηνῆς καὶ γιγίσας συνάμα κινίνης.

Ἡ τὰς σημερινὰς τιμὰς ἡ ἀξία ἐκάστου σωληναρίου τῶν 10 σακχαροπῆκτων ἀνέρχεται εἰς 3 δρχ. διὰ τὴν ὑδροχλωρικὴν καὶ 2.40 δρχ. διὰ τὴν διθεικῆν, καὶ μίαν δραμὴν δι' ἐκάστην φύσιγγα (ἐνέσιν). Προκειμένου ὅμως περὶ λιανικῆς πωλήσεως αἱ τιμαὶ αὗται εἶναι δρχ. 3.60 κατὰ σωληνάριον ὑδροχλωρικῆς, δρχ. 2.80 κατὰ σωληνάριον διθεικῆς καὶ δρχ. 1.20 κατὰ φύσιγγα (ἐνέσιν).

Ἀθῆναι 9η Δεκεμβρίου 1923

(Ἐκ τοῦ Υπ)γειοῦ τῶν Οἰκονομικῶν,

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

55 Γ' Σεπτεμβρίου *Ισόγειον* 55

Λέγεται 10—12 4—6 μ. μ.

Ὁραὶ αὐστηρῶς ὁρισμέναι

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΠΟ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ

Γρυνιάζομε ὅλοι γιὰ διάφορες μεταπολεμικὰς συνήθειες, καὶ μὲ συγκίνησιν ἀναπολοῦμε περασμένα μεγαλεῖα. Ἐν τούτοις τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ ν' ἀναφέρωμε καὶ ἓνα μεγάλο καλὸ ποῦ ὀφείλεται εἰς τὸν νεωτερίζοντα κόσμον, καὶ αὐτὸ εἶνε ὅτι ἐξέλιπεν ἡ ἐνόχλησις τῶν ἐπισκέψεων σὲ ὀνομαστικὰς ἐορτάς. Ἀκόμη πρὸ τριῶν ἐτῶν σὲ κάθε ἐορτῇ, κατалаμβάνοντο ὥς ἐξ ἐφόδου ἀπὸ τὰς τορεῖς τὸ ἀπόγευμα πολυθρόνες, καρέκλες, σκαμνιάκια, καναπέδες, ντιβάνια, ὡς καὶ τὸ πάτωμα, ἐπικτείνετο ἀναγκαστικὴ ἡ δεξίωσις καὶ στὰ κρεβάτια, μὲ φούρια καὶ καρδιοκτύπια ὥπως ἐπιδιδῶκει ὁ κό-

σμος τὰ στασίδια καὶ τῆς καρέκλες τῆς ἐκκλησίας τὴν Μεγάλῃ Εβδομάδα. Ἐκάθηντο ὅλοι καὶ ὅλες γύρω γύρω καὶ μὲ κατάνυξιν ἀέμενον τυτωαταμένο, τὸ ὁποῖον ἀναγκαστικὰ ἀνενεοῦτο κάθε τόσον καὶ ὑποχρεώετο ἡ οἰκοδέσποινα νὰ γυροῖ μετὰ τὸ πατροπαράδοτον καλαθάκι γεμάτο φοντάν ἢ τὸ πολὺ πολὺ μπεζέδες. Τώρα; Τώρα αὐτὸ θεωρεῖται πρόστυχον, παλιὸν ἀκατάλληλον. Ἡ κυρία, ὁ κύριος, ἡ δεσποινὶς δὲν δέχονται. Καλοῦν γιὰ ἄλλη ἡμέρα δσον κόσμον θέλουν γιὰ χορὸ, μουσική, χαρτιά, φαγοπότι. Πόσον πλέον ἐξυπνὴ, ἀλλέγρα καὶ εὐχάριστη ἡ νέα αὕτη συνήθεια!

ΚΑΠΟΙΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀπὸ τῆς θαυμασιώτερας συναθροίσεως τοῦ «Ρεσιτάλ» τοῦ κ. Σαπελνικῶφ. Τί χαριτωμένες ἐμφανίσεις, πόσα ὄραϊα κεφαλάκια, τί πολύτιμα μαντῶ, πόσα σκερτσόζικα φορέματα.

Μία ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα καὶ

ἐκλυσιτικὴ εὐμορφία τῆς κυρίας Κισλίκη, μὲ τουαλέττα μαύρη καὶ λουτ καζάκια. Καπέλλο ἀπὸ τὰ πλέον σικ σὲ τελευταῖο σχῆμα, μουσκεταῖρ ἀπὸ μαῦρο σατέν καὶ μιά τούφα ἀπὸ κοκορύπτερα στό πλάι.

Ἐκτάκτως κομψὴ ἡ κ. Φωτιάδῃ μὲ μαντῶ ἀπὸ γούνα τῶπ, καὶ τουαλέττα μαύρη γαρνιρισμένη κατὰ

τὴν νεωτέραν ὑπὸδειξιν τῆς μόδας με πάντες ἀπὸ ποικιλόχρωμες χάνδρες.

Καί μία Ανδαλουσία ὠραιότατη ἢ κ. Λίνα Ρε σίνα, με τουαλέττα μαύρη καὶ καπέλλο μαύρῳ με δαντέλλες Σαντιγὸ αἱ ὁποῖαι ἐπλαισίωναν τὸ πρόσωπόν της, ὅπως ἡ ἰσπανικὴ μαντίλια.

Σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ θεωρεῖα φιγουράρεϊ ἡ γνωστὴ ὥραία ἀγγλὶς ἡ δ-ποία τελευταίως ἤλθε ἀπὸ τὴν Α-λεξάνδρειαν. Εἶναι ἐκτάκτως κομψά καὶ ἰδιόρρυθμα ντυμένη καὶ προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κυριῶν, αἱ ὁποῖαι περιεργάζονται τὴν τουαλέττα της καὶ μελετοῦν κάθε λεπτομέρεια τοῦ θαυμασίου ντυσίματος της, τὸ ὁποῖον ἦτο μᾶλλον γιὰ ντάνσιγκ παρὰ γιὰ κονσέρτο, ἀπὸ κρὲν ζωφεῖτ χρώμα βανίλλιας ἐν συνδυασμῷ δαντέλλας μεταξωτῆς τῆς αὐτῆς ἀποχρώσεως κεντημένο τὸ κορσὰς καὶ φοῦστα με ἀσῆμι. Καπέλλο στὸν ἴδιο χρωματισμὸ με μία ἀσυνείδητη φαντασίᾳ τοῦ κατέβαινε ὡς τὸν ὅμιον της.

Τρεῖς ἀπὸ τῆς ὠραιότερας Ἀθηναῖς ἀνεχώρησαν, ἡ μία ἐξ αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀριστοκρατίαν καὶ ἔχει τὰ θαυμασιώτερα μάτια τοῦ μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεῖς. Μεταβαίνει οἰκογενειακῶς στὴν Ρουμανίαν.

Ἡ ἄλλη εἰς τὴν πλουτοκρατικὴν κοινωνίαν, ἀπὸ τῆς πλεον μανιώδεις μονταίν, ἀνεχώρησε διὰ τὴν Νίκαιαν.—ἀρχὴ ἐπιθέτου, Ε.—Ἡ τρίτη ὠραιώτερα καὶ τῶν δύο πρώτων ἀνεχώρησε διὰ Βιέννην· ἀρχικὰ Α. Ρ.

Τὴν προσεχῇ Τετάρτῃ θὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τέλους πρὸ τοῦ Ἀθηναίου κοινοῦ ἡ ὀκταετής συνθέτης Ρένα Κυριακοῦ, ἡ ὁποία ὠρισμένως θὰ

καταπλήξῃ με τὸ ρεσιτάλ της, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει μεγαλοφυεῖς ἐμπνεύσεις της.

Ἀλλὰ ξαν αἱ ἡμέραι τοῦ χοροῦ εἰς τὸ «Καπρίς» ἐπειδὴ συγκεντρώνεται πολὺς κόσμος. Κατὰ τὰ εἰδηθότα ὁ ἐκλεκτὸς κόσμος συγκεντρώνεται ἐκεῖ Δευτέρα Τετάρτη καὶ Παρασκευή.

Ὁ τελευταῖος χορὸς «Ζαμπά» δὲν χορεύεται, παρὰ μόνον ἀπὸ καθηγητῆς ἢ καθηγήτριαις τοῦ χοροῦ ἢ νεολαία ἀγνωστῇ. Ἡ ἀθηναῖς μένουν πιστὲς στὸ μπλοῦ φός καὶ στὸ ἀμερικάνικο βάλς.

H MONTAIN

ΠΕΝΙΕΣ

—Εἰς Πειραιᾷ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀθλητικὸς καὶ Ποδοσφαιρικὸς Σύλλογος Πειραιῶς» συνεπλήχθη νέα ἀθλητικὴ ἐργάνωσις ὑπὸ τῶν ἀποτελούντων μέχρι τοῦδε τὰς νικητρίαις ομάδας τῆς Ποδοσφαιρίσεως.

—Τὴν ἀποτελοῦν οἱ τοῦ «Πειραικοῦ Συνδέσμου» καὶ τῆς «Πειραικῆς ἑνώσεως»

Οἱ ὑπαίθριοι ἔξαχροπλάσται ηὐξήθησαν ἐπ' ἐσχάτων καταπληκτικὰ, ὥστε νὰ ἀνολογοῦν 15-20 διὰ κάθε συναικίαν.

Περὶ τὸν νὰ λεχθῇ, ὅτι τὸ ἐμπορευμάτων ἐξήρκεται εἰς διαζύγιον μετὰ τὴν στοιχειώδη καθαριότητα.

Καὶ τὰ καυμένα τὰ παιδιὰ ἐξακολοθοῦν νὰ εἶναι οἱ ἀποκλειστικοί σχεδὸν καταλωτὰ τῶν ἐρωμερῶν κατασκευασμάτων.

Παρὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν τελευτὰ σχεδὸν ἐξάλειψιν τῆς πανώλους ἐν Πειραιεῖ, τὸ Υπουργεῖον Υγίεινῆς διέταξε τὴν ἐξα-

καλοῦσθαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀντιπαικῶν μέτρων.

Καὶ τοῦτο πρὸς πρόληψιν διασπορῆς νέας ἐκδηλώσεως τῆς νόσου.

Ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς πλουσίης κόρης τῶν Ἀθηνῶν μετὰ προίκαν 20 ἑκατομμυρίων εἶναι τὸ θέμα τῆς συζητήσεως εἰς ὅλα τὰ σαλόνια.

Ὅλοι μακαρίζουν τὸν εὐτυχῆ θνητόν.

Ετελείωσεν ὁ δικηνωσιμὸς εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Εὐρώπην δύο καλλιτεχνῶν δι' ἀνωτέρας σπουδᾶς.

Ἐπέτυχεν δὲ ὁ κ. Ἀνδρέας Γεωργιάδης ζωγράφος καὶ ὁ κ. Πέτρος Μαυρομιχάλης γλύπτης.

Καὶ οἱ δύο εἶναι ἀπὸ τοὺς πλέον διαλεκτοὺς μιᾶς καλλιτέχνης.

Προχθὲς τὸ βράδυ ὁ πρὸ τοῦ «Ἀπόλλωνος» χῶρος μετεβλήθη εἰς πεδὶον μάχης.

Δύο καλλιτέχνιδες συνεπλάκησαν μετὰ τὴν παράστασιν διὰ προηγουμένης ἀφορμᾶς καὶ ἀρπάχθησαν ἀπὸ τὰ μαλλιά.

Καὶ ἀσφαλῶς ἡ μία ἐκ τῶν δύο θὰ ἐμμενεν ἐπὶ τοῦ πεδίου, ἂν δὲν ἐσπευδον νὰ παρέμβουν οἱ παριστάμενοι.

Ἐν τέλει αἱ ἀντίπαλοι ἀπεχώρησαν ἐφ' ἀμάξης, προπεμπόμεναι ὑπὸ τῆς πρόγκας τῆς συναθροισθείσης «μαρίδας».

Ἀφθονα νέα βιβλία ἐμφανίζονται κατ' αὐτὰς εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα.

Εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν ἀνθρώπων νέων ἐκδόσεων ὁ Δεκέμβριος.

Οἱ βιβλιοπῶλαι παραπονοῦνται ὅτι δὲ κάνουν δουλειές.

Καὶ ὅμως ἡ γενικὴ ἀντίληψις εἶνε ὅτι τὰ ἀγοράζονται καὶ διαβάζονται πολλὰ ἑλληνικὰ βιβλία.

Δι' αὐτὸ καὶ συχνά-συχνά ἐμφανίζονται νέοι ἐκδοτικοὶ οἰκοί.

Ἀλλὰ καὶ οἱ παλαιοὶ πυκνώνουν τὰς ἐκδόσεις των.

Λαγοὶ ἀφθονοὶ ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν ἀγοράν, μ.ο.ς ἐνέσκυψαν τὰ πρῶτα κρῦα εἰς τὰ βουνά.

Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀφθονίαν των εἶναι ἀκριβώτατοι τιμώμενοι 80—100 δραχμαὶ ἑκαστος.

Παρατηρήθη ὅτι γίνονται συχνοὶ γάμοι. Δὲν πρέπει ὅμως τοῦτο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐνδεικτικὸν ἐπικρατήσεως σφύρον-στέρων ἢ παρὰ σφύρονστέρων σκέψεων εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἀγάμων.

Ἀπλούστατα, τὸ ἔτος, ποῦ μᾶς ἔρχεται εἶνε δίσεκτον καὶ, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν πρόληψιν, δυσαίμων διὰ τοῦ εἶδους αὐτοῦ τὰς ἐνώσεις.

Ἐπομένως ὅλοι σπεύδουν νὰ κάμουν, ὅτι ἔχουν νὰ κάμουν, πρὶν μᾶς ἐπισκεφθῇ ὁ δίσεκτος χρόνος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη ἐν Πύργῳ τὸ δεύτερον φύλλον τῆς εἰκονογραφημένης ἐπιθεωρήσεως «Πολιτισμὸς» μετὰ πλουσίαν ὕλην, μετὰ διαφόρους καλλιτεχνικὰς ἐλοσελίδους εἰκόνας καὶ μετὰ μίαν τοιαύτην ἐπὶ εἰδικοῦ παραρτήματος.

ΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΞΑΝΘΗ

Με τὸν ἐρχομὸ τοῦ χειμῶνος ἀρχίσανε κι' ἡ συναυλίας τοῦ Μουσικογυμναστικοῦ «Ορφῆως». Ἡ πρώτη του συναυλία ἐδόθη στὴν αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου «Μέγας» τὴν περασμένη ἐβδομάδα. Αἱ εἰσπράξεις, αἱ ὁποῖαι ὑπερέβησαν τὰς 20 χιλιάδας δραχμᾶς, θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ... τοῦ ταμείου τοῦ συλλόγου.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου καθε Τετάρτη κάνουν μάθημα ὑγιεινῆς μετὰ τὸν ἰατρὸ κ. Καρκαντζᾶ.

Δύο ἐπιδημίες ἔχουμε κατ' αὐτάς τὴν ὁστρακίαν καὶ τὰ... συλλαλητήρια. Κάθε μέρα κι' ἀπὸ ἓνα.

Θ. Μ-ν.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ομᾶς νέων ἐξέδωκε πρὸ δεκαπενθήμερου περίπου ἓνα φιλολογικὸν περιοδικὸν «Μυτιληνιά Μοῦσα» μετὰ καλὴ-καλὴ ὄλη. Τοῦς εὐχόμεθα καλὴν εὐδοκίμησιν.

Μᾶς ἔφθασεν καὶ οἱ νεωστὶ ἐλευθερωθέντες πολιτικοὶ αἰχμάλωτοι. Διηγοῦνται φοβερώτατα πράγματα. Κατὰ διηγήσεις ἐνὸς ἀφιχθέντος Κυδωνιῶν ὁμήρου ὁ Μητροπολίτης Κυδωνιῶν Γρηγόριος καὶ οἱ ἱερεῖς ἀνυπόδητοι καὶ ρακένδυτοι ὠδηγήθησαν ἐκτὸς τῶν Κυδωνιῶν, καθ' ὁδὸν δὲ ἐφονεύθησαν.

Χάρης εἰς τὸν ἀξιέπαινον διευθυντὴν τοῦ κινηματοθεάτρου «Σαπφώ» ἔχομεν κάθε δράδῃ θέατρον μετὰ τὸν θίασον Φύρσι-Παλαιολόγου καὶ κινηματογράφον μετὰ ἔξοχα ἔργα, ὡς ἡ Χαῖς κλπ.

Επίσης καὶ ὁ κινηματογράφος «Αλκαῖος» διασκευασθεὶς ὑπὸ τῆς διευθύνσεώς του ἤρχισε τὴν χειμερινὴν σαΐζὸν μετὰ ἀληθῶς ἐκλεκτὰ ἔργα.

Χάρης εἰς τοὺς διευθυντὰς αὐτοῦ ἡ Μυτιλήνη θὰ περάσῃ ὥραϊα τὸν χειμῶνα.

ΑΙΟΛΕΥΣ

ΦΛΩΡΙΝΑ

Τὴν περασμένη Τετάρτην 21)11) 23 στὸν Μητροπολιτικὸν καὶ γένικε δοξολογία γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Φλώρινας ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Παρίσταντο πολλοὶ ἐπίσημοι στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοί, ὁ σύλλογος τῶν καθηγητῶν οἱ μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοτροφείου καὶ πολλὸς κόσμος. Ἡ πόλη μας ἀπ' τὸ πρῶτ' ἤτο σηματοδοτισμένη καὶ ὁ δῆμος εἶχε ἀργία.

Ο κ. Γ. Ἀργυρόπουλος φαρμακοποιὸς καὶ ἡ Δις Α. Παπαδάμου ἀρραβωνιάστικαν.

Απὸ Παρασκευῆς 23)11)23 ἀρχίσε ἡ λειτουργία τοῦ προσφυγικοῦ συσσιτίου τοῦ ἰδρυθέντος ἀπὸ ἀγαθοεργῶν Ἀγγλικὸ Σύλλογο. Γ. Π.

ΑΔΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εἰδοποιῶνται ὅτι ἐνεγράφησαν συνδρομηταὶ διὰ τὸ πρωτοχρονιάτικον πολυτελὲς τεύχος τοῦ «Θησαυροῦ» οἱ κατωτέρω ἀξ. κ. κ. παρ' ὧν ἐλήφθη τὸ ἀντίτιμον:

Α. Σκαδῆς Θεσ/νίκη δι' 1 τεύχ. χρυσῶδ..

Β. Ξηρομερίτης Ἱερίμπτη 1 » »

(Δαμίας)

Ν. Παπαδόπουλος Ἐδεσσα 1 » »

Ν. Κίτσος Πάτραι διὰ 2 » »

Δ. Κρᾶς Τήνος 2 » »

Α. Μακρῆς Ζάκυνθος 2 » »

Α. Σάββας Σέρραι 2 » »

Σ. Γαβριηλίδης Σέρραι 2 » »

Λοχίας Κασάρκας Δράμα 2 » »

Ν. Κοντάκης Θεσ/νίκη 2 » »

Γ. Μυλωνάκης Θεσ/νίκη 6 » »

Φ. Εγκολφόπουλος Μύλον 6 » »

(Λοκρίδος)

Γ. Οικονομόπουλος Ἀργος 6 » »

Ο κ. Μ. Σμυρλῆς παρακαλεῖται νὰ στείλῃ τὴν διεύθυνσίν του, διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ πρωτοχρονιάτικου «Θησαυροῦ»